UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

27 ВЕРЕСНЯ
Число No 39
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLV VOL. XLV
SEPTEMBER 27, 1973

Нове призначення для М. Старчевського

Кол. міністер в уряді Дж. Діфенбейкера М. Старчевський (М. Старр), який був донедавна суддею для справ канадського громадянства, став головою Ради для справ робітничого відшкодування („компензейшен") для провінції Онтаріо. Старра призначив на це становище прем'єр Онтаріо В. Дейвіс.

Квебек збільшує родинні допомоги

Квебекський прем'єр Р. Бурасса проголосив, що Квебек збільшить свої родинні допомоги коштом понад одного мільярда долярів річно. Згідно з новим пляном квебекські французи діставатимуть у формі допомоги 15 долярів місячно на першу дитину, 22 доляри на другу дитину, 33 доляри на третю і 37 долярів на кожну дальшу дитину, нижче 12 років життя, а до того ще дальших 5 долярів місячно на кожну дитину між 12 і 17-им роком життя. Тепер квебекські родини дістають по 10 долярів місячно на кожну дитину.

Починаючи з 1 січня 1974 року пенсіонери в Квебеку діставатимуть місячно 272 доляри, замість дотеперішних 206 долярів місячно.

Прем'єр Бурасса сказав, що на виплату всіх допомог буде потрібно 1.11 мільярда долярів. Досі квебекський уряд виплачував у формі допомог 616 мільйонів долярів. Додаткові кошти покриє в трьох четвертих частинах федеральний уряд.

ПЕРОН ПРЕЗИДЕНТОМ АРҐЕНТИНИ

Кол. арґентинський президент Х. Перон повернувся знову до влади президента, з якої його усунула перед 18 роками арґентинська армія.

В виборах на президента, що відбулися в неділю, 23 вересня Перон дістав 61.8% всіх голосів, залишаючи далеко поза собою двох інших кандидатів. Його дружину Ізабелю вибрано віцепрезидентом, що є першою жінкою на такому становищі в цілій історії Південної Америки. Перон перебере офіційно владу 12 жовтня.

Першим рішенням новообраного президента було розв'язання комунізуючої Народньої революційної армії, яка відома з багатьох захоплень чужоземних дипломатів та промисловців і звільнювання їх за грубим окупом. Закон про розв'язання цеї терористичної групи підписав урядуючий президент Р. Лястірі.

Після виборів Перон заповів, що його першим завданням буде упорядкувати політичні відносини в Арґентині, а опісля прийде самочинно поправа господарських відносин.

Чистка між комуністами України

Перший секретар комуністичної партії України В. Щербицький надрукував в московській газеті „Правда" велику статтю, в якій м.ін. пише про „відповідальність тих партійних службовців, що займають видатні становища на окремих ділянках життя республіки, а які порушують ідеологічну лінію". З писання виходить, що останнім часом в Україні було переведено чистку між комуністами за порушування партійної дисципліни. Б. Щербицький пише, що центральний комітет комуністичної партії України та обласні комітети партії примушені були в останній час суворо покарати й звільнити з займаних становищ деяких керівних працівників Одеської, Херсонської та Черновецької области. Вони „допустили серйозні помилки в праці, відносилися легкодушно до тих, хто втратив почуття відповідальности й плямив високе звання комуніста". В статті згадується теж про чистку і в Київській області.

Г. Балдвін зрезиґнував з провідника

66-річний консервативний посол Г. Балдвін із виборчої округи Піс Рівер, що був провідником опозиційних консервативних послів у парляменті, зрезиґнував зі свого становища з уваги на свій вік. Парляментарний спікер Л. Лямуро, міністер справедливости О. Ляңг та провідник послів партії НДП С. Новлс висловили признання Балдвінові за його п'ятирічну діяльність як провідник опозиції.

На місце Балдвіна провідником опозиції іменовано 50-річного посла Т. Белла із Ст. Джан, Ню Фаундленд.

70-річчя „Канадського фармера"

Тижневик „Канадійський Фармер", що виходить у Вінніпеґу, відзначує цього року 70-річчя своєї появи. З того приводу 28-30 число газети вийшло як спеціяльне видання на 32-ох сторінках, в якому, крім ювілейних статтей, надруковано привіти від різних визначних осіб, між ними від прем'єра П. Трюда.

„Канадійський Фармер" є одним з найстарших українських часописів у Канаді. Його заснував чех з походження Доячек в 1903 році. „Канадійський Фармер" незв'язаний з ніякою українською політичною ні релігійною групою.

Обі Німеччини в ОН

Організація Об'єднаних Націй прийняла в свої члени Західню та Східню Німеччину. Проти прийняття Східньої Німеччини виступив представник Ізраїля, який критикував уряд Східньої Німеччини за відмову платити урядові Ізраїля відшкодування за жидів, що згинули з рук німців в часі минулої війни та за сконфісковане німецьким урядом жидівське майно. Протест Ізраїля не мав ніякого успіху.

Алберта видобуватиме нафтову ропу з піску

„НАЙБІЛЬШИЙ ПРОЄКТ В ІСТОРІЇ АЛБЕРТИ"

Албертський прем'єр П. Логід проголосив, що албертський уряд затвердив проєкт побудови фабрики для видобування нафтової ропи із пісків Атабаски. Кошти побудови споруд для видобування нафтової ропи з пісків досягнуть одного мільярда долярів. Прем'єр Логід сказав, що це є „найбільший проєкт в історії Алберти".

Будувати споруди для видобування нафтової ропи та її експлуатувати буде окрема компанія „Сінкруд Кенада", до якої належать чотирі великі нафтові компанії: „Імпіріял Ойл", „Атлянтік Річфілд оф Кенада", „Кенада Сітіс сервіс" і „Ґулф ойл оф Кенада". Фабрика буде збудована над озером Мілдред, що віддалене на північ від містечка Форт Мек Миррі на 26 миль. При будові буде затруднених прибл. 3,000 робітників, а відтак в усіх спорудах працюватиме постійно 1,600 осіб. Кромі того понад 8,000 робітників працюватиме по різних фабриках, що будуть зв'язані з видобуванням нафтової ропи з піску. Вже цього місяця розпочнуться підготовчі праці для побудови великанської фабрики.

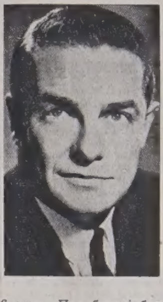

Фінансувати увесь проєкт побудови фабрики й видобування нафтової ропи буде окрема провінційна компанія „Алберта енерджі Компані", в якій провінційний уряд матиме 50% уділів. Албертці матимуть нагоду закупити 20% уділів самої фабрики, 50% уділів у електрівні, що буде достарчати струм до фабрики та 80% в нафтопроводі, яким будуть доставляти нафтову ропу для перерібки в рафінерії в Едмонтоні. Албертці матимуть першенство в купні уділів, хоч їх зможуть купувати теж зацікавлені купном споза Алберти. Прем'єр Логід перестеріг албертців, щоб, купуючи уділи, не надіялися на скорі зиски, бо проєкт видобування нафтової ропи є обчислений на довгу мету й, заки фабрика почне приносити зиски, промине деякий час.

Із прибутків фабрики албертський уряд діставатиме 50% чистого зиску, що повинен протягом 25 років досягнути в цілому суми одного мільярда долярів, тобто стільки, кілько коштуватиме побудова цілої фабрики. Одначе протягом перших п'яти років, після розпочаття видобування нафтової ропи, уряд не братиме ніяких відсотків, бо фабрика ледви, чи приноситиме прибуток. Щойно протягом других п'яти років буде уряд брати деякі відсотки, а після 10 років буде устійнено, кілько фабрика має платити албертському урядові.

Із проєктованих видатків у сумі одного мільярда долярів 800 мільйонів призначено на побудову самих споруд для видобування нафтової ропи, 90 мільйонів долярів на побудову електрівні, що буде достарчати струм до фабрики та 90 мільйонів долярів на побудову нафтопроводу з фабрики до рафінерії в Едмонтоні.

Будова великанської фабрики для видобування нафтової ропи повинна бути закінчена в 1978-ому році й того року фабрика повинна видобувати 125,000 бочок нафтової ропи денно, або 4,5 мільйонів бочок річно.

Прем'єр Логід висловив побоювання, що, якщо федеральний уряд перешкоджував би в якийсь спосіб, переведенні в життя цього проєкту, то тоді зацікавлені видобуванням нафтової ропи компанії можуть собі знайти інше джерело для видобування нафтової ропи, а Алберта залишиться зі своїми нафтовими пісками без можливости їх використання. Підготовка плянів побудови фабрики тривала 15 років й коштувала 55 мільйонів долярів.

КОНВЕНЦІЯ ЛІБЕРАЛЬНОЇ ПАРТІЇ

В Оттаві відбулася конвенція ліберальної партії з участю 2,500 делеґатів та гостей. Зокрема дуже сильно заступлена була ліберальна партія із Західньої Канади, де ліберальна партія має дуже мало, в Алберті ніодного, федеральних послів.

Делеґати критикували дуже гостро політику уряду відносно цін контролі на м'ясо та подвійної ціни на нафтову ропу.

Зокрема албертські делеґати атакували уряд за накладення оплати від продаваної до США нафтової ропи. Прем'єр П. Трюдо в своїй півторагодинній промові боронив політики уряду й виясняв, що всі розпорядки уряду пороблено для охорони канадців від наслідків господарської політики США.

На конвенції доходило до гострих зударів й гарячих дискусій, але вкінці конвенція закінчилася погодженням усіх суперечностей і делеґати роз'їхалися домів у мирі й злагоді.

Конвенція проходила під знаком підготовки до наступних федеральних виборів та боротьби з опозицією в парляменті.

Президентом всеканадської ліберальної партії обрано сенатора з Манітоби Г. Молгата.

Даровий медікер в Саскачевані

Саскачеванський прем'єр А. Блекні проголосив, що саскачеванський уряд скасує оплати за здорове обезпечення, збільшить допомоги суспільної опіки та піднесе найнижчу платню робітникам. Прем'єр сказав, що це є лише перші заходи, щоб допомогти мешканцям Саскачевану боротися з інфляцією. Провідник опозиції Д. Стюарт сказав, що ці всі заходи тепершнього саскачеванського уряду радше причиняться до зросту інфляції.

Вшанували міністра С. Гайдаша

В суботу, 8 вересня відбувся заходом Об'єднання етнічної преси бенкет на пошану міністра для справ багатокультурности д-ра С. Гайдаша. Бенкет був неначе відповіддю на накиди деяких торонтських англійських газет на міністра за його багатокультурну політику.

На бенкеті, що відбувся в готелі Роял Йорк, було приявних понад 400 осіб, що репрезентували 32 національні (етнічні) групи. Між учасниками був теж міністер МекДоналд, що репрезентував прем'єра П. Трюда та міністер Р. Стемборі.

Кінчається штрайк Сі-Пі-Ер

Після довгих переговорів дійшло до порозуміння між штрайкуючими машиністами та керівництвом канадської летунської лінії Сі-Пі-Ер. Машиністи ще мають перевести голосування над пропонованою й прийнятою їхніми представниками підвишкою платні, одначе виглядає, що вони погодяться на пропоновану підвишку. Машиністи Сі-Пі-Ер були на штрайку від 25 липня.

Закінчилася сесія парляменту

Минулого тижня закінчилася надзвичайна сесія парляменту, яку уряд скликав на поладнання залізничого штрайку. Кромі ухвали про поворот залізничників до праці, парлямент ухвалив збільшені родинні допомоги для дітей та підвишку пенсій для старших громадян.

АНГЛІЙСЬКИЙ ВЧЕНИЙ І ДОСЛІДНИК, КАПІТАН КОРАБЛЯ Джордж Ванкувер досліджує в 1792 році Інґліш Бей, біля нинішнього міста Ванкувер. Від імені дослідника Ванкувера названо його іменем цілий острів Ванкуверським, а місто Ванкувером.

Фото: Збірка Конфедерейшен лайф.

Короткі вістки

► **В Алберті поліція** арештувала 117 осіб під замітом продажу наркотик. Більшість арештованих спoза Алберти, деякі навіть із США. Поліція підготовляла арешти через п'ять місяців.

► **В Британській Колюмбії** відбулися додаткові вибори до Леґіслятури Британської Колюмбії в виборчій окрузі Південний Оканаґан, де передтим був послом кол. прем'єр Британської Колюмбії В. Беннет. Вибрано послом великою більшістю голосів сина В. Беннета, що кандидував теж з партії суспільного кредиту.

► **Канадський міністер** закордонних справ М. Шарп побував у товаристві міністра закордонної торгівлі А. Ґіллеспі в Японії, де обговорював справу торгівлі між Японією й Канадою з японським міністром торгівлі М. Оґіра.

► **До 6 вересня подали** внески про дозвіл на постійний побут у Канаді 19,-997 нелеґальних імігрантів. Щодня вливає до іміграційних урядів 400 нових внесків.

► **Телевізійна передача** олімпійських гор, що відбуватимуться в 1976-ому році в Монреалі, коштуватиме 50 мільйонів долярів. Половину видатків покриє олімпійський комітет, а другу заплатять із державної каси.

► **Від 1960 року до 12** вересня цього року поліція в Гонг Конг перехопила 214,000 втікачів з комуністичного Китаю, віком 16 — 30 років. Припускають, що бодай стільки само втікачів дісталося до Гонг Конг без відома гонґ-конгської поліції.

► **На світі є прибл. 30,000** різних родів павуків. Вчені кажуть, що ще бодай чотири рази стільки родів павуків живе на світі непрослідженних. На одному акрі поля, вкритому рістнею, живе 50,000 павуків, які нищать чотири рази стільки інших, переважно шкідливих комах.

► **В відпочинковій** місцевості, недалеко столиці Японії Токіо, власник одної каварні продає чашку кави по 38 долярів. То найдорожча кава в світі. Багато туристів приходять до каварні, п'ють дешевшу каву й дивляться на багатіїв, що п'ють дорогу каву.

► **До берегів Мексика** приплило 18 китів, з яких деякі були поранені гарпунами. Всі кити погинули при березі. Припускають, що здорові кити товаришили пораненим, щоб їм евентуально допомогти й чидтак усі згинули разом у плиткій воді.

► **Після проголошення,** що в Італії вибухла холера, вся папська служба в літній резиденції Кастель Ґандольфо, защіпилася проти холери. Припускають, що Папа, який перебував тоді там, защіпився теж, хоч того не було проголошено.

► **Король Йорданії Гуссейн** проголосив амнестію для 764 палестинських терористів, що були засуджені судами Йорданії за порушення законів Йорданії, головно нападаючи на йорданських вояків, чи приготовляючи замах на самого короля.

► **В Маямі поліція** перехопила судно, на якому везено 8 тонн наркотику маріхуани, якої вартість оцінюють на 5 мільйонів долярів.

► **На запрошення директора** харчового та рільничого комітету при ОН в Римі відбули нараду представники найбільших рільничих країн світу: Арґентини, Австралії, Канади, Франції та США в справі забезпеки світу збіжжям.

► **Французький державний** банк підніс відсотки від позичок із 9.5% до 11%. Інші банки числитимуть своїм клієнтам ще вищі відсотки.

► **СССР будує нові підводні** судна, які будуть озброєні в 12 ракетних бомб і зможуть переїхати 4,000 миль. Подібні підводні судна мають США.

16 НЕДІЛЯ
ПІСЛЯ ЗІШЕСТЯ

ДРУГИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 181

Брати, ми як співробітники напоминаємо вас, щоб ви не приймали ласки Божої надармо.

Бо каже: приємного часу вислухав я тебе і в день спасіння поміг тобі. Це нині час догідний, це нині день спасіння.

Нікому ні в чім не даємо соблазни, щоб наша служба була без догани, але у всім представляємо себе як слуги Божі, у великій терпеливості, в горі, в бідах, у прикростях, в битті, у в'язницях, у ворохобнях, у трудах, у сторожах, у постах, у чистоті, у знанні, у довготерпеливості, в добротливості, у Святім Дусі, в нелицемірній любові, в слові правди, в силі Божій.

Зі зброєю праведности в правій руці і лівій руці, славою і безчестям, ославленням і хвалою, як зводителі, а правдиві, як незнані, як умираючі, а оце живі, як карані, а не повбивані, як сумні, але завсіди веселі, як убогі, а многих збагачуючі, як нічого не маючі, а все посідаючі.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 105

Сказав Господь цю притчу:

Один чоловік, від'їжджаючи, покликав своїх слуг і передав їм своє добро. І дав одному п'ять талантів, другому два, третьому один, кожному по його силі, і зараз від'їхав. Той, що взяв п'ять талантів, орудував ними і заробив других п'ять. Так само й той, що два. А той, що взяв один, пішов і закопав його в землю і сховав срібло свого пана.

По довшому ж часі приходить пан тих слуг і зводить з ними розрахунок. І приступив той, що взяв п'ять талантів та й каже: Пане, п'ять талантів ти передав мені, ось других п'ять талантів я ними придбав. Сказав же йому пан його: Гаразд, слуго добрий і вірний у малому ти був вірний, над многими тебе поставлю; увійди в радість свого пана.

Приступив і той, що взяв був два таланти, та й каже: Пане, ти дав мені два таланти, ось я придбав ними другі два таланти. Сказав йому пан його: Гаразд, слуго добрий і вірний! У малому ти був вірний, над многими тебе поставлю, увійди в радість твого пана.

Приступив же і той, що взяв один талант та й каже: „Пане, я знав тебе, що ти твердий чоловік; жнеш, де не сіяв, і збираєш, де не розсипав; і побоявшись, я пішов і сховав твій талант у землю, ото маєш своє.

Озвавшись же пан його, сказав йому: Лукавий слуго і ледачий! Ти знаєш, що я жну, де не сіяв, і збираю, де не розсипав; тож треба було тобі віддати моє срібло купцям, і я, вернувшись, взяв би своє з лихвою. Візьміть же від нього талант і дайте тому, що має десять талантів; бо кожному, хто має, дасться та прибавиться, а в того, хто не має, забереться від нього й те, що ніби має. А непотрібного слугу вкиньте в пітьму зовнішню: там буде плач і скрегіт зубів".

Промовивши це, він додав: хто має вуха, щоб слухати, нехай слухає.

І ДАВ ТОМУ П'ЯТЬ ТАЛАНТІВ, А ТОМУ – ДВА, А ТОМУ – ОДИН

о. В. Л.

Шістнадцята неділя — Євангелія від Матея 25, 14 — 30 (зач. 105)

Людська доля на землі не однакова, і Христова притча про таланти, читана в Євангелії на св. Літургії 16-ої неділі по Зісланні Святого Духа, відбиває ту дійсність, у якій люди живуть і не можуть її змінити.

Всі люди є Божими дітьми, всі вони мають перед Богом однакову вартість та однакове остаточне призначення. Та при цій рівності перед Богом одна людина не подібна до другої своїм вивінуванням з Божої руки так само, як ні одна не подібна до іншої з лиця і вигляду. Люди відрізняються один від одного в кожному огляді: зовнішнім виглядом, здоров'ям, духовими здібнощами, майном і тою загадковістю, що ми її в житті називаємо щастям. Вони представляють із себе суміш таких та їм протилежних і між ними середніх. Так цю суміш окреслює Христова притча: І дав тому п'ять талантів, тому — два, а тому — один.

Це — дійсний стан, що не дається ніяк змінити. Коли б навіть у деякому огляді, напр. маєтковому, можна було його змінити і зрівняти всіх людей, то те зрівняння тривало б тільки короткий час. По якомусь часі різниці відростуть так, як по якомусь часі відростають і переростають себе галузки живоплота, стриженого рівно, хоч килим на ньому стели. Це конечний природний закон, з яким боротьба — даремна і нерозумна. Хто до такої боротьби стає, виповідає її людині, яка в кращому положенні продовжує її з Богом, що його винує за ту невірність, кінчає її програшем і сама собі робить найбільшу кривду.

Обрахунок пана зі слугами: з тим, що дістав п'ять талантів, і з тим, що дістав два, в притчі переповіджений дуже просто. Такий самий звіт, така сама похвала і нагорода — заслужені за добре орудування талантами. Один і другий слуга такий, яким слуга повинен бути: добрий, вірний, покірливий, відповідальний за добро свого пана.

Непросто представлений у притчі обрахунок з третім слугою, що дістав тільки один талант. Він той талант сховав у землю і при обрахунку віддає його панові зі словами: На — тобі, що твоє!

Так само, як він сховав талант у землю, ховає в душі заздрість до двох перших слуг, яким довірено було більше талантів, ніж йому. Ховає в душі правдиві причини, чому він нічого не придбав своєму панові, старається ховати в душі гнів на свого пана за те, що він обдарував його меншим довір'ям, як двох інших слуг. Свій гнів до пана він зле ховає в душі, бо, не опановуючи себе, каже сердито до пана: Пане, я знав, що ти — жорстокий чоловік: жнеш, де не посіяв, і збираєш, де не розсипав. Своєю зухвалою поставою він викликає гнів пана і суворий засуд на себе. Пан дає наказ забрати від нього талант і дати тому слузі, що мав їх уже десять, а його, лукавого, лінивого і непотрібного слугу, вкинути у кромішню тьму, де буде плач і скрегіт зубів.

Коли б той слуга був орудував своїм єдиним талантом так, як це зробили два інші, і він був би за це заслужив собі похвалу й нагороду з пана, який „над великим ставить того, хто йому в малому вірний" (Мт. 25, 21).

Господь Бог розділив людям у дочасності різні ролі, кожному свою. Кожну людину Він вивінував відповідно до її ролі кількістю своїх дарів. Нема такого, хто міг би сказати: Не дав мені Бог нічого. З ролею і вивінуванням до неї Господь Бог вкладає співмірну відповідальність на людину. Від усякого, якому дано багато, багато вимагати будуть від нього; а кому передано багато, більше зажадають від нього (Лк. 12, 48).

Хто скоса поглядає на ближніх, завидує їм і винує Бога за нерівний розподіл дарів поміж людей, той грає свою ролю зле. У своєму навіть найскромнішому положенні людина, покірлива Божій волі і добро зичлива ближнім, може знайти куди більше щастя, між його знаходять інші видні, не раз і блискучі люди. До обрахунку стане така людина в одному ряді з іншими, щоб відобрати однакову нагороду з усіма, що її заслужили, і ще окремий додаток до неї за те, що їй не було дане в житті на землі.

Скільки ж то розради в скорботах життя на землі дає Христове запевнення, що в небесному царстві перші будуть походити з останніх!

Богослуження: вересень – жовтень

о. П. Шиндюк
10905 - 102 St., Grande Prairie
30. — Райкрофт 10; Ройс 4 попол.
7 жовтня — Гай Прері 10 рано; Ріно 4 попол.
14. — Меннінг 10 рано; Гайнс Крік 4 попол.
21. — Ксигуан 10 рано; Гренд Прері 4 попол.
28. — Ройс 10 рано; Райкрофт 4 попол.
Після роботи на полі цеї осени: **Мітінг у справі резиденції** — Делегати з'їдуться обговорити кошти зв'язані з веденням резиденції; **Церковний Спів** — Цеї осени будемо продовжувати проби церковного співу; **Місія** — відбудеться в Гайнс Крік, Меннінг, Ріно, Ройс.

о. Т. Гурко
P.O. Box 8, Radway Ph. 736-3501
30. — Смоки Лейк 10.30
7 жовтня — Радвей 10.30 і день подяки
14. — Восетна 9.30 і день подяки
14. — Елдорена 11.30 і день подяки (храм)
21. — Смоки Лейк 10.30
28. — Параскевія 10.30 і день подяки (храм)

о. Д. Гнат
Box 68, Glendon Ph. 635-3741
30. Ст. Павль 10 р. (храм і спільний обід)
7 жовтня — Глендон год. 10 рано
14. — Айрон Ривер год. 10.30 р.
21. — Ст. Павль год. 10 рано
28. — Бонвила год. 10 рано. Річний Базар і спільний обід, на які всіх запрошує Комітет.

о. М. Гураль
11525 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
7. — Карвел, год. 10.30
14. — Едсон, год. 10.30
21. — Чергія, год. 10.30
28. — Менлі, год. 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
30. — Лемонт год. 10.30

о. Ол. Захаріясевич
Box 215, Holden Ph. 688-3835
30. — Голден год. 5 вечером
Священик виїздить на ферії, а заступає о. М. Мартинків із Едмонтону.
У всіх справах парафіяльних прошу звертатись на адресу о. Мартинкова 12204 - 113 аве. Тел. 455-5534.

о. П. Петришин
Box 83, Redwater Ph. 735-3952
30. — Редвотер 10.30
7 жовтня — Редвотер 10.30
14. — Редвотер 9; Федора 10.30
21. — Редвотер 10.30
26. Влкмч. Димитр. — Редвотер 9
28. — Редвотер 9; Вог 10.30

о. Б. Каричек
Box 391, Athabasca Ph. 6752593
30. — Бойл 10
7 жовтня — Росінгтон 10
14. — Атабаска 10
21. — Бойл 9; Проспериті 11
28. — Атабаска 10

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
30. — Ллойдминистер 10.30
7. жовтня — Мирнам 10; Бовелон 11.30 р.
14. — Файделіті 10.30 р.
21. — Мирнам 10; Моркемб 11.30
26. Св. Димитрія — Мирнам 10 р.
28. — Ллойдміністер 10.30 р.

о. П. Литвин
Two Hills, Alta. Ph. 657-2345
30. — Ту Гилс, год. 10

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
30. — Гей Лейкс 10.00 (празник)

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree Ph. 592-3804
30. — Іннісфрі XI ренч 10 рано
7 жовтня — Левой 10.00; Ренфурлі 11.30
14. — Іннісфрі-місто 8.45; Іннісфрі X ренч 10.30 (день Ліги)
21. — Іннісфрі XI ренч 10.00
28. — Менвіл 10.00

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna Ph. 636-3543
30. — Крейгенд
7 жовтня — Вилна
14. Покрови — Крейгенд (храм)
21. — Спедден
28. — Стрий

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent Ph. 948-3730
30. — Дервент 8.30 і Д. Вознесення 10.30

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
30. — Редісон (АРХИЄРЕЙСЬКА СЛ. БОЖА і празник)
7 жовтня — Норт Батлфорд; год. 2.30 в Медовлейк
14. — Витків год. 2.30 в Редісон
21. — Норт Батлфорд
28. — Редісон

о. М. Шевчук
P.O.B. 36. Wakaw, Sask.
30. — Вакав 9.30; Сокаль 11
7 жовтня — Вакав 9; Прудгом 11.00
14. — Вакав 9.30; Стн. Дж. 11.00 (празник)
21. — Вакав 9-та; Борщів 11-та
28. — Вакав 9.30; Сокаль 11-та

о. Гоменко
округа Арран. Саск.
30. — Арран місто 8.30; Пеллі 10.30 співана

ЦЕРКОВНІ СВЯТА
Юліянський календар:

30 вересня, неділя 15 по Сош. Софії
7 жовтня, неділя 16 по Сош. Теклі
9 жовтня, вівторок Перест. Івана Богослова
14 жовтня, неділя 17 по Сош. Покрова Пресв. Богор.
21 жовтня, неділя 18 по Сош. Пелагії
28 жовтня, неділя 19 по Сош. Євтимія

Григоріянський календар

30 вересня, неділя 16 по Сош. Григорія
1 жовтня понеділок **Покрова Пресв. Богородиці**
7 жовтня, неділя 17 по Сош. Сергія і Вакха
14 жовтня, неділя 18 по Сош. Параскеви Терн.
21 жовтня, неділя 19 по Сош. Іларіона Вел.
26 жовтня, п'ятниця **Димитрія вмч.**
28 жовтня, неділя 20 по Сош. Параскеви Ікон.

Єпархіяльний з'їзд

ЦЕНТРАЛІ УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ САСКАТУНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ ТА СКЛАДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ (БУКК, ЛУКЖК, УКЮК)

Цьогорічний Єпархіяльний з'їзд Централі УК Саскатунської єпархії та її складових організацій БУКК, ЛУКЖК і УКЮК відбудеться в днях 5, 6, 7-го жовтня ц.р. у Саскатуні.

У п'ятницю, 5-го жовтня вечором буде реєстрація делегатів і гостей та товариська зустріч.

У суботу, 6-го жовтня, після спільного Богослуження, о годині 8-мій ранку будуть окремі сесії БУКК, ЛУКЖК і УКЮК. Після полудня в суботу, буде офіційне відкриття сесії Централі УК і дискусійна сесія на дві теми: „Традиційна мораль і сучасна мораль" та „Українська Католицька Церква і її обряд". Ця сесія буде проходити у формі семінара „воркшоп".

У неділю, 7-го жовтня, після Богослуження, докінчення ділових справ організацій, спільний обід, а після обіду кінцева сесія Централі УК і закінчення з'їзду.

Усі наради цього року будуть проходити в приміщеннях парафії св. Петра і Павла в Саскатун-Нютені.

Подаємо до відома цей загальний начерк дати і програми цьогорічного нашого з'їзду членам складових організацій Централі та усім вірним наших парафій, прохаючи так укласти свій час, щоби наш цьогорічний Єпархіяльний з'їзд Централі і її складових організацій міг бути, як найбільш численним і корисним.

Організації БУКК, ЛУКЖК і УКЮК та наші парафії в Єпархії, одержать ще окремі письма в справі повищого з'їзду, від Централі та їхніх Єпархіяльних управ.

За Централю Українців Католиків Саскатунської єпархії:

Василь Дудар,
голова
Анна Марія Баран,
прес. референт

ГРЕЦЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА СВ. ПРОРОКА ІЛЛІ НА ГОРІ ТАВОР з манастирем.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

В ЦЕРКВІ СВ. ІЛЛІ НА ТАВОРІ

Кругом францісканської церкви Переображення на Горі Тавор є чимало каменів-залишків із давних церков. На деяких з них прочани вирили свої завваги. З уваги на нашу далеку дорогу, яку ми ще мали тої неділі відбути, я не показував прочанам тих каменів, але пішов з ними до манастиря оо. францісканів.

В часі давніших відвідин Тавору, як я був лише сам зі своїм шофером Джорджом, я оглядав й відчитував ці написи. Вони всі в латинській мові й мусять бути дуже давні, бо наслідком дощів та сонця вже троха позатиралися й часом треба таки добре намучитися, щоб їх відчитати. Деякі з них я знайшов записані в одному довіднику по Святій Землі й хочу їх подати, бо вони свідчать гарно про тих прочан, що їх викували в камені. „Старайся про те, щоб гора Тавор із Євангелією про Переображення стояла в осередку твого життя й проси Христа, щоб колись у вічности близько Нього стояло й твоє життєве шатро!" „Кожна молитва переносить тебе на гору Переображення й вбере тебе в велич Переображеного Господа". „Тут, на цьому місці Христос Господь розмовляв у молитві зі Своїм небесним Отцем. Тут сказав Господь: Це Син мій возлюблений, в якому я знайшов уподобання... Христос жде, щоб і ти прийшов й закликав Його молитвою. Але не жди, щоб Він аж прийшов до тебе, тебе кликав і до тебе говорив. Бо деколи Його слова тверді й прикрі... „Здається, що кожний прочанин відчував тут на Таворі у душі велич Христового Переображення й то може більше, як деінде, та бачив очима душі Його небесну славу, яку Він осягнув після Воскресення. Тому й такі побожні заклики залишали по собі деякі прочане на каменях на Таворській горі...

О. францісканин, який нами опікувався на Таворі запровадив нас до досить просторої їдальні манастиря, що служить одночасно й їдальнею для невеликої гостиниці, що, як і всюди інде в Святій Землі, називається „Каза нова" ((Нова хата). Тут деякі прочане пили воду, інші відсвіжуючі напитки, а всі, без вийнятку купували пам'яткові картки й вписувалися в книгу відвідувачів гори Тавор. Я написав довшу заввагу про нашу групу, зазначуючи, що ми українці-католики із далекої Канади відвідуємо Святі Місця й молимося за наш нарід та нашу Церкву й просимо Переображеного Христа, щоб дозволив нашому народові святкувати Його Празник Переображення у нашій вільній державі...

Деякі з прочан робили світлини із веранди манастиря, звідки простягається чудовий вид на цілу околицю. До нас прилучилося ще кількох черців-францісканів, що живуть на Таворі й розпитували про нашу Церкву в Канаді та США та про долю нашої Церкви в Україні. Деякі з них були добре обзнайомлені з нашими справами, інші дещо менше, але всі вони цікавилися як розвивається наша Церква й питалися, коли прибуде чергова більша проща. Вони відразу радили, щоб на будуче, якщо буде більша проща, таки замешкати в Назареті, бо на Таворі є лише невеличка гостинниця, всього на 15 осіб. Зате можна заздалегідь замовити в манастирі на Таворі снідання, чи обід, якщоб прочани прийшли в такій порі, що треба булоби їсти... Розмова була дуже мила, але я принаглював наших фотографів та покупців, щоб кінчали свої справи, бо треба йти до церкви св. Іллі, за високим муром, недалеко від францісканського манастиря. Врешті все було закінчене, оо. францісканe нас щиро попращали, а наш „опікун відпровадив нас аж до високого муру, що відділює францісканську посілість від посілости православних греків, побажав нам щасливої дороги й ми перейшли на північну частину площі в напрямі до грецької православної церкви св. пророка Іллі.

Хоч то була неділя, то церква була зачинена. Джордж пішов і задзвонив у дзвінок від манастиря, що лучиться з церквою. На дзвінок ніхто не вийшов. Джордж зачав дзвонити завзято й врешті у вікні показалася голова старшої черниці. Вона сказала Джорджові, що пароха-архимандрита нема, бо пішов до Назарету, але вона може нам церкву відчинити. Заки вона прийшли, ми оглядали церкву, що збудована на руїнах давної церкви з 4-5 сторіччя. Ця церква збудована в честь пророка Іллі, що з'явився враз із Мойсеєм в часі Христового Переображення. Здається, що то була перша церква, яку загалом збудовано на горі Тавор. Церква невелика, але внутрі дуже гарно влаштована. В церкві гарний іконостас та образи Переображення. В одному куті церкви є таблиця, на якій написано, що там спочиває архимандрит такий то і такий. Ім'я мабуть російське. Але я його забув. В часі попередних відвідин, як я був у манастирі чернець-архимандрит, він показував мені навіть церковно-слов'янське Євангеліє, яке залишилося з того часу, як був архимандритом російський чернець. На жаль, нічого ближчого він про черця з далекої Росії (а може й України, бо ім'я моглo бути й українське) він не міг мені сказати. Тому, що черниця не говорила по англійськи й загалом була маломовна, я показав нашим прочанам нагробну плиту із іменем російського архимандрита, а відтак святилище й ми вийшли на двір.

Дехто з наших прочан дивувався, що архимандрит в неділю вибрався до Назарету. Я пояснив, що мені архимандрит уже давніше говорив, що до церкви св. Іллі мало хто заходить. Всі більші прощі переважно складені з католиків, їдуть до церкви Переображення, яка далеко краща й величавіша, як скромна церква св. Іллі, до якої лише час до часу загляне якийсь прочанин. Правда, приїздять деколи на Тавор православні прочане, то, якщо між ними є священики, то вони служать Службу Божу в церкві св. Іллі. Але то буває нечасто. Тому то архимандрит часто вибирається до Назарету й звичайно гостює у оо. францісканів у Каза Нова, де я його одного разу і стрінув. А й з францісканами на горі Тавор він живе в дуже дружніх відносинах й частенько туди заходить. В монастирі залишається старенька черниця, яка відчиняє церкву, якщо прийдуть якісь прочане.

Кромі прочан, до церкви Іллі, чи радше на манастирське подвір'я заходять деколи православні араби з Назарету, які полюють на Таворі на куропатви та дикі кури й відтак на манастирському подвір'ї їх варять і влаштовують собі пікнік. До церкви св. Іллі притикає невеличка печера, яка присвячена старозавітному первосвященикові Мелхиседекові. В Святому Письмі Старого Завіту згадується, що як Авраам повертався з походу на ворожих царів, то проти нього вийшов цар Салему Первосвященик Мелхиседек, виніс Авраамові хліб і вино й поблагословив його. (Кн. Буття, 14, 19): Ця зустріч, за давнім переказом, мала відбутися якраз на горі Тавор, поблизу печери, що лучиться з церквою св. Іллі. Мабуть якраз тому першу церкву св. Іллі на горі Тавор збудовано біля печери Мелхиседека.

Про печеру Мелхиседека згадує й український паломник архимандрит Данило, який пише: „на північному боці гори Тавор... недалеко печери є церква, яку збудовано на тому самому місці де Мелхиседек зустрів Авраама, як він повертався з бою, поблагословив його та гостинно прийняв". В печері нема нічого замітного оглядати, тому я почав приналювати наших прочан, щоб йшли до таксівок, що ждали біля сходів, які ведуть до церкви св. Іллі. Джордж вже відсилав таксівками маленькі групи прочан до підніжжя гори Тавор, де ждав на нас наш автобус.

Короткі вістки

► **На славній площі** перед церквою св. Марка в Венеції, Італія, є прибл. 180,000 голубів, які дуже занечищують площу. Тепер італійський уряд частино стерилізує голубів, а для інших влаштовує площі для кормлення поза містом, щоб позбутися птиць із площі св. Марка.

► **В азійській державі** Бенглядеш хворіло цього року віспою 17,000 осіб. Поверх 4,000 осіб померло на віспу.

радіопередачі

Слухайте кожного понеділка від год. 8.30 до 9-ої вечора програми Централі Українців Католиків із французької радіостанції Сі-Ейч-Еф-Ей.

Річна передплата „УВ" – тільки $6.00

ПАМ'ЯТНИКИ

з мармуру та граніту, в різних бажаних видах — хрести, плити — та нагробні плити з написами в усіх мовах. Найкращий матеріял, гарантоване виконання, найнижчі ціни, скора достава до всіх місцевостей Алберти.

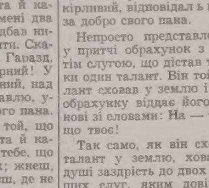

Жадайте даровних ілюстрованих каталогів.
М. Андріїв
DOMINION GRANITE MEMORIALS LTD
13327 - 97 St., Edmonton Tel.: 476-2176

ПРО ЖИТЛОВО-КООПЕРАТИВНЕ БУДІВНИЦТВО В СССР

Олександер МАЙ

Болючою проблемою для радянських громадян залишається житлова криза. Вона є болючою не тільки для міського населення, але так само у районних центрах, а часом і в селах. Дарма, що після війни минуло двадцять вісім років, житлова проблема в Совєтському Союзі ще далеко не розв'язана, і важко сказати, скільки ще мине років, поки підвальні і напівпідвальні приміщення звільняться від мешканців. На усіх заводах, фабриках, установах трудящі чекають черги на одержання квартири. Чекати доводиться роками, бо черга велика, посувається повільно і часом підходить вона тоді, коли трудящому квартира вже не потрібна. Радянським громадянам добре відома тяганина без якої мрія про квартиру залишається нездійсненною.

Тому запровадження житлокооперативного будівництва якоюсь мірою рятує бездомних людей. Але від рожевої мрії про кооперативну квартиру до новосілля тягнеться довгий і тернистий шлях. Насамперед потрібні великі гроші і зібрати таку солідну суму на чесні радянські заробітки бездомним майже не під силу. Але й гроші ще не вирішують справи. Щоб вступити до кооперативи, треба подолати численні бар'єри, передбачені типовим статутом житлобудівельної кооперативи, затвердженого постановою Ради Міністрів УССР з двадцять сьомого (27) червня сімдесят другого (72) року.

У чотирнадцятому пункті цього статуту названо документи, які треба подати при вступі до кооперативи. Насамперед потрібна прописка і виписка з домової книги про склад сім'ї письмове зобов'язання про звільнення попередньої житлової площі усіми повнолітніми членами сім'ї, клопотання адміністрації і фабрично-заводського місцевого комітету, довідка медичної установи, санепідстанції, бюро технічної інвентаризації. Кожний з цих папірців — це нервова біганина, безпорадні клопоти і передчасна втома від життя.

Чи треба розповідати радянським громадянам, якою ціною здобувається прописка? Скільки порогів треба пооббивати та яким тільки начальникам не поклонитися, поки з'явиться дозвіл на прописку. І це ще не все. На підставі діючого статуту долю вступників до кооперативи вирішує не громада, не правління кооперативи, а виконком місцевої ради депутатів трудящих. Саме йому статут надає право втручатися у справи кооперативи. Цей виконком переглядає і затверджує списки бажаючих вступити до кооперативи. І треба ще мати щастя залишитися у списку після його перегляду виконкомом місцевої ради депутатів трудящих і аж тепер набратися великого терпіння і витривалости вистояти довгу чергу на одержання квартири. Цупко тримаються бездомні цієї черги і відчувають себе переможцями перед тими знесиленими і безпорадними, кому ця черга не дісталася. І нічого відрадного не обіцяє їм новий статут житлобудівельної кооперативи. Не такого статуту чекають радянські громадяни.

Перевагою нового статуту є право на вступ до кооперативи громадян, що досягли вісімнадцятирічного віку, а також право родини на збереження мешкання в разі вибуття члена кооперативи. Статут містить нову статтю про можливість, як виняток, прийому до кооперативи неповнолітнього спадкоємця. До досягнення ним повноліття його права й обов'язки має здійснювати опікун.

У новому статуті говориться, що спадкоємцям, які не користувалися житловим приміщенням за життя спадкодавця, і тим, які відмовилися від дальшого користування ним, кооператива сплачує успадкований пай або його частину. Члени сім'ї померлого члена кооперативи, які не є спадкоємцями, але проживали разом з ним і вели спільне господарство, зберігають право користуватися житловою площею, яку вони займали, при умові вступу одного із спадкоємців до кооперативи. Якщо спадкоємці відмовляються вступити до кооперативи або якщо їх немає, зазначені вище члени родини померлого мають право вступити в члени кооперативи з внесенням паю в розмірі, що відповідає вартости квартири, яку вони займають.

Безперечно, з допомогою житлово-кооперативного будівництва чимало громадян поліпшили свої житлові умови. А скільки ще є таких, котрі через матеріяльні нестатки змушені задовольнятися вогкими, небезпечними для здоров'я мешканнями? Роками вони чекали на державну квартиру, але останнім часом в Совєтському Союзі за рахунок кооперативного будівництва зменшено державне будівництво. І люди без великого заробітку мають тепер ще менше шансів задовольнити свої житлові потреби.

Радянський Союз має величезні ресурси. Якби їх витрачали в інтересах народу, без марнотратства, житлова проблема була б вже вирішена. Справедливе розв'язання цієї проблеми також залежить від правильного розподілу житлового фонду. Не секрет, що в СРСР ще є великі зловживання, внаслідок чого особи з упривілейованим становищем займають великі квартири у той час, коли рядові мешканці туляться на маленькій площі або й зовсім її не мають.

На відміну від попереднього статуту, нова стаття про кооперативне будівництво, на думку Дятлова — члена Верховного Суду Української РСР, корисно відрізняється від попередньої, оскільки більш докладно реґулює деякі питання, містить нові розпорядження. Можна погодитися з цією думкою, якщо її автор має на увазі права держави, які навий статут ані грохи не обмежує. Так, наприклад, державним органам в особі міськвиконкомів надається працо з'ясувати, чи заощаджені для кооперативної квартири гроші є трудовими, а чи набуті іншим шляхом. За новим статутом, щоб вступити до кооперативи, треба внести пай у розмірі сорока відсотків вартости мешкання. Це велика сума. Наприклад, пайовий внесок за трьохкімнатну квартиру становить чотири тисячі двісті п'ятдесят вісім карбованців. Заощадити таку суму може особа з великою зарплатою або родина, в якій є декілька працездатних осіб. Для одинаків і родин з невеликим заробітком вступ до кооперативи — майже нездійснена мрія.

Щоб подолати житлову кризу в СРСР, слід заохочувати громадян до приватного будівництва. На жаль, така ініціятива не знаходить підтримки з боку відповідних організацій. Не завжди державні організації охоче відпускають для цього кредити або відпускають на дуже невигідних умовах. Але найбільшим гальмом у приватному будівництві є погане постачання забудовників будівельними матеріялами, зокрема цеглою, черепицею, навіть цвяхами. Ця проблема також потребує державної контролі і заохочення до приватного будівництва, яке безперечно сприятиме ефективному розв'язанню житлової проблеми в СРСР.

—o—

Короткі вістки

► **Канадці склали** канадській добродійній організації КАРЕ протягом минулих шести місяців 700,000 долярів на допомогову діяльність. З того вислано 240,000 долярів до Пакістану, а решту до країн навіщених посухою в Африці, Центральній та Південній Америці.

► **Із 2,000 різних моделів** автомобілів, що їх вироблювано у США в 1921 році, досі залишилося лише кілька.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

ЩАДІТЬ БЕЗПЕЧНО В КОРИСНОМУ БАНКУ

Мільйони канадійців щадять у нас. Ми є одним з найбільших і найстарших заснованих банків в країні. В Royal Bank ви одержите високий відсоток на ваших ощадностях, і також повну забезпеку. Royal Bank є членом Канада Депозит Іншуранс Корпорейшон. Заходьте і відвідайте нас кожного разу, коли ви потребуєте поради або інформацій ...наприклад, якщо ви бажаєте вислати гроші для когось в іншій країні. Ми будемо завжди щасливі вам помогти.

"Хтось говорить по-українському у відділі недалеко вас".

Вони допоможуть Вам вибрати зразок конта, який є для вас найкращий.

ОСОБИСТЕ ЧЕКОВЕ КОНТО

Вигідний спосіб, щоб платити ваші рахунки — і держати рекорд з того, що ви видали. При кінці кожного місяця ми посилаємо вам перечислений звіт з вашого рахунку і всі ваші анульовані чеки.

БОНУСОВЕ ЩАДНИЧЕ КОНТО

Це конто виплачує вам високий відсоток на ваших ощадностях, і ви не одержуєте чеків, які спокушували б вас, щоб видавати. Якщо ви бажаєте витягнути гроші, ви тільки зайдіть до банку.

ТЕРМІНОВІ ДЕПОЗИТИ

Ці депозити зискають додаткову високу ставку від відсотків понад нерухомий період часу. Засягніть повні деталі в вашому Royal Bank Відділі!

ROYAL BANK
-the helpful bank

Інформації в справі 2-го Конґресу СКВУ

1. Другий Світовий Конґрес Вільних Українців відбудеться в часі від 1 до 4 листопада 1973 р. в Торонті, Канаді. Усі наради II-го Конґресу СКВУ включно з конґресовим бенкетом відбуватимуться у приміщеннях готелю Фор Сізонс-Шератон Готел, 123 Квін стр. Вест, Торонто, Канада.

Святкове відкриття Конґресу відбудеться в четвер, 1 листопада ц.р. о 7-ій год. увечорі, в тому ж готелі.

2. У суботу, 3 листопада ц. р., в тому ж готелі „Гренд Баллрум о 6.30 год. увечорі, буде конґресовий бенкет і баль. Квитки вступу на бенкет: 25.00 дол. від особи.

3. На закінчення 2-го Конґресу СКВУ відбудеться в найбільшій залі Торонта (16 тисяч місць) — Мейпел Ліф Гарденс, 60 Карльтон Ст., Торонто, в неділю, 4 листопада, о 11.30 год. передполуднем (до 3-ої год. пополудні) всенародня маніфестація. У її програмі: а) святковий апель українських молодіжних організацій; б) Соборний Молебень, який відправлять ВПреосв. Владики Українських Церков; в) промова Дост. Дж. Діфенбейкера; г) концерт з участю Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка з Дітройту і хорових та танцювальних мистецьких ансамблів молодіжних організацій МУНО, ОДУМ і СУМ з Торонта.

Квитки вступу на всенародню маніфестацію в залі „Мейпел Ліф Гарденс" є в ціні: 8.00, 6.00, 4.00 і 2.00 доляри для дорослих осіб, а 1.00 дол. для членів молодіжних організацій і шкільної молоді та дітвори.

Квитки на бенкет і баль та на Всенародню маніфестацію можна набувати: в українських книгарнях і кредитівках у Торонті, або в канцелярії 2-го Конґресу СКВУ в Торонті (адресу подаємо внизу) особисто, або після надіслання докладного замовлення квитків із чеком чи „моні ордером" на заплату замовлених квитків, які можна буде відібрати в канцелярії СКВУ, при реєстрації, або в дні даної імпрези при окремій касі.

4. На II-ий Конґрес СКВУ, проводи поодиноких організацій визначують своїх делеґатів за таким ключем: а) Крайові центральні репрезентації, (як напр.: УККА, КУК, СУСА і т.п.) по 15 делеґатів; б) Світові міжкрайові об'єднання, (як напр.: СФУЖО, ЦЕСУС, СУМ, ПЛАСТ, ОДУМ, НТШ, УВАН тощо) по 5 делеґатів; в) Крайові громадські організації (їхні централі) по 3 делеґати.

Списки своїх делеґатів (повні імена й прізвища та точні їхні адреси) повинні поодинокі організації, усіх трьох вище названих груп, якнайскоріше зголосити до канцелярії Організаційної комісії в Торонті.

5. Конґресова оплата від одного делеґата виносить 40.00 дол. і вона включає: реєстраційну оплату, квитки за два полуденки (у п'ятницю і суботу, 2 і 3 листопада), квиток на конґресовий бенкет і баль у суботу, та квиток вступу на Всенародню маніфестацію в неділю, 4 листопада.

6. Українські громадяни, що не є почесними гістьми Конґресу, ані членами керівних органів СКВУ, ані делеґатами на 2-ий Конґрес, можуть бути гістьми 2-го Конґресу СКВУ. Конґресова реєстраційна оплата для гостей виносить 10.00 дол.

7. Організаційна комісія 2-го Конґресу СКВУ може поробити резервації в готелях для тих делеґатів і гостей Конґресу, які найдалі до 10 жовтня ц.р. зголосяться в цій справі до канцелярії Організаційної комісії в Торонті. Ціни готелевих кімнат, де відбуватиметься Конґрес є по: 21.00, 25.00 і 29.00 дол. за одну особу в кімнаті на добу, а по 27.00, 31.00 і 35.00 дол. за дві особи в кімнаті на добу. Для тих, які зголосяться до 10 жовтня ц.р. постараємося зарезервувати кімнати в готелі, де відбуватиметься Конґрес. Спізнені зголошення на готелеві кімнати постараємося полагодити в сусідніх готелях. Просимо тих, які бажають взяти участь у 2-му Конґресі СКВУ, як також користати з готелевих кімнат, прислали до Організаційної комісії свої зголошення та замовлення готелевих кімнат якнайскоріше, подаючи кількість осіб, щоб ми могли їм зараз вислати формулярі замовлень готелевих кімнат.

8. В усіх організаційних справах 2-го Конґресу СКВУ, просимо звертатися до канцелярії Організаційної комісії в Торонті:
105 A Edwin Ave.,
Toronto 9, Ont.,
Tel.: (416) 533-9318

Всі поштові посилки просимо надсилати на адресу:
World Congress
of Free Ukrainians
P.O. Box 348, Stn. „D",
Toronto 9, Ont., Canada

Торонто, 15 вересня 1973 р.

За Організаційну комісію
Другого конгресу СКВУ
Микола Плавюк, в.р.
голова

—o—

Цікаві інформації „Канадської Сцени"

МЕТРИЧНА СИСТЕМА МІР поступово приймається в Канаді; нею уже користуються деякі шпиталі й індустрії. Не зважаючи на те, коли купуєте предмети щоденного вжитку, наприклад матеріял на суконку або харчі, переважає стара система ярдів і фунтів. Подаємо кілька основних порівнянь: **Міра довжини:** Один цаль рівняється 2.54 центиметрам; 12 цалів рівняються одній стопі, яка рівняється 30.48 цм.; 1,760 ярдів рівняється одній милі, яка рівняється 1,609 м. Метер небагато довший, ніж ярд. Миля дещо довша, ніж півтора кілометра. **Міра рідин:** Пайнт молока, то трошки більше, ніж півлітри; пайнт дорівнює .568 літра.

Вага: Один фунт — дещо менше півкілограма. Один кілограм дорівнює 2.5 фунтам; одна унція, — 28.3495 грамам. Шістнадцять унцій то один фунт, який дорівнює 453.59 грамам. І, врешті, температура тіла у здоров'ї, то приблизно 37° Цельзія і 98° Фаренгайта.

ТЕЛЕФОНІЧНІ РОЗМОВИ НА ДАЛЕКІ ВІДДАЛІ в Канаді найдешевші, коли ви користуєтеся системою безпосереднього набирання числа. Ця система, яка не вимагає допомоги оператора, заощаджує гроші телефонічній компанії; заощадження передаються клієнтові у формі нижчої оплати. Щоб накрутити число безпосередньо, мусите знати число околиці, („код") на яку припадає потрібне вам число телефону. Щоб дізнатися число околиці безплатно, наберіть число „О". Тоді, якщо живете, наприклад, у Ванкувері і хочете говорити з мешканцем Торонта, наберіть число „1", тоді число околиці та число телефону в такий спосіб: 1—416—532-4908. (Наразі немає можливости набирати закордонні числа безпосередньо). Якщо наберете невластиве число, повідомте про це оператора, щоб кошт розмови не був доданий до вашого рахунку.

МІСЬКІ МАПИ І ДОВІДНИКИ продаються в більшості канадських книгарень, проте ощадний відвідувач може звернутися за безкоштовними примірниками до різних аґенцій, наприклад до провінційних і міських туристичних бюр. Мапи можна набути також у багатьох бензинових станціях за низьку оплату, або, в деяких випадках, безплатно.

—o—

ДРУКАРНЯ „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"

ВИКОНУЄ:

- фірмові коверти
- фірмові листи
- афіші, летючки
- брошури
- візитівки, білети
- базарові квитки
- книжки
- журнали

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару.
М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

ПОЛТАВА

Історична повість (2)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

I. НАД ДЕСНОЮ

„А невжеж я кажу, що король поступив погано?" — поправив його Реншільд. — Я тільки пригадав тую пригоду на доказ, як дивно король Карло відноситься до жінок, не дивно, — можна сказати ненормально"!

„Чого то ви ще не вигадаєте, ексцеленціє", — противився Гермелін. „На мою гадку пригода з ґрафинею Кенігсмарк служить доказом, що його величність король Карло, чоловік незвичайний, прямо одинокий у своїм роді. Вісімнацятьлітним хлопцем увійшов до воєнного шатра, як затворник до своєї печери і сказав: „Тут є святиня моя, тут житиму повіки!" І додержує слова. Жінок не пускає туди, як не пускають їх козаки на Січ. І пощоб пускать? Щоб позбавити його сил як Самсона, заволоділи ним як Цезарем, розжалобили до сліз як Олександра Великого? Серце нашого короля, це нездобута твердиня і є тільки одна жінка на світі, котра може увійти до неї."

„Котра? — Котра?" — спитало кілька голосів нараз.

„На ім'я їй Валькіра"... відповів Гермелін.

„А я знаю ще другу", — додав Реншільд.

„Кажіть!"

„Смерть", — сказав, неначе свиснув Реншільд, і в гетьманській світлиці знову зробилося тихо.

Дивно, як привикли були до того слова лицарі Карла XII і, як всеж таки немило вразило воно їх, вилітаючи з румяних уст ексцеленції Реншільда.

Ексцеленція граф Реншільд, — почав по хвилині задуми Гермелін, — нічо нового нам не сказав".

„Нічо нового під сонцем", — боронився Реншільд.

„Всі ми скорше чи пізній ше матимемо честь повітати цю небажану гостю. В тім тільки річ, як ми привітаємо її. Гадаю, що король Карло вийде їй на зустріч, як ніхто другий у світі. „Ти перша жінка, котрої силі піддаюся", — скаже він. А вона пригорне його до себе і відповість: „ти перший мужчина, якому я на голову складаю такий лицарський вінець"".

„І щож нам з того? Що з того Швеції і цілій Европі? Найкраща смерть не варта поганого життя!"

„Про різні смаки годі сперечатися".

Огонь на мармуровім коминку блиснув сильнійше і дровця стали тріщати з якоюсь несамовитою силою, ніби притакували словам королівського секретаря, а його ніс ще гірше загострився, як загострюється звичайно в мерця.

Хто глянув у вікна, мимохіть погадав собі, що до кождої шибки прилипала душа котрогось з тих численних товаришів, що полягли в останніх боях, такими дивовижними взорами розмалював був ті шибки незвичайно сильний мороз.

Нараз ексцеленція Піпер плеснув у долоні і на порозі появився гетьманський підчаший.

„Чи ви загріли вже те вино, яке його величність князь гетьман Мазепа вселаскавійше зволив призначити на покріплення наших над міру виснажених сил?" Підчаший здвигнув раменами і всміхнувся так, як лиш старі панські слуги вміють сміятися, усміхом, в котрім було і виправдання, і жаль, і просьба о вибачіння... Не зрозумів.

Піпер звернувся до одного з офіцерів, який доволі добре вмів по українськи: „Прошу йому повторити моє питання!"

„Його величність князь — гетьман?" промимрив здивовано підчаший; але зараз таки поправився й відповів, що вино з корінням вже давно горяче, тільки він не смів вносити його, щоб не турбувати їх милостей панів.

„Алеж ради Бога, подавай його скорійш, а то ще чого доброго простудиться, або й вивітріє", — говорив Реншільд затираючи руки. А звертаючися до товариства жартував: „Як нема жінок, так хоч доброго вина напємося, бо тут, нема що й казати, і вариво і питво гарне. Я вже давно не їв і не пив так добре, як у гостині його величности князя-гетьмана....... Чи добре я повторив цей титул, ексцеленціє Піпер?"

„Як не мож лучче".

„А відколиж то Мазепа став князем?"

„Від нині".

„Як же це?"

„Роскажу вам пізнійше, бо ось і служачий з вазою надходить. Чарок теж не забув. І не маленькі собі. Так наливайтеж, панове, ті чарки, щоб не турбувати старого, а ви пане, йдіть собі во свояси".

Підчаший подався за двері, лицарство кинулося до вина.

„Випємо, — почав Піпер — за здоров'я того, що не любить жінок, а любить тільки славу й нас до такої любови заправити хоче".

„Нехай живе король Карло!" — відповіли гуртом як один чоловік.

„Алеж бо добре вино!"

„Краще від нашого тонкого пива".

„І від тих квасків, що ми жльопали по дорозі".

„І від води, котру трупами чути".

„Панове, не обиджайте божеського нектару, порівнюючи його з труповонним питвом".

„А тепер налиймо собі, — почав Піпер наново — по другій чарці і випиймо за здоров'я хазяїна цього двора його величности князя Мазепи".

І тую чарку вихилило товариство до самого дна, але мало котрий вспів її покласти на своє місце, на великий срібний піднос кругом такоїж вази. Очі їм побаранілі, брови попідлазили вгору, уста всміхалися глупо. Кожний рад був як найскорше дохопитися свого місця, бо стіни стали крутитися, а вікна танцювали.

Тільки ексцеленція Піпер, що мав за собою довголітний досвід і тому наливав собі чарку до половини вінців (вінці, беріг чарки), стояв посеред світлиці і реготався.

„А що панове! Кажете Піпер старий, Піпер нікуди не годиться, — а дивіть, хто з вас так кріпко тримається, як він? Отже треба вам знати, що до доброго вина, так само, як до гарної дівчини не треба братися нагло, а лиш поволеньки, по субтельному шлючкові тягнути цей нектар. По трошки, але довго. От бачите, я собі ще й третю чарку наллю і вихилю її на добрий успіх нашого дальшого походу для більшої слави нас усіх, а ексцеленції графа Реншільда зокрема".

„Наш канцлер, — відповів Реншільд, — гадає, що мені гетьманський трунок у голову пішов, так ніби то я зроду доброго вина не бачив. Куди там! Я ще й четверту чарку за обшивку не виллю, тільки пити не хочу, більше ефекту почуваючи до жінок ніж до чарок".

Щоб дати доказ своєї тверезости, він встав і перейшов світлицю від дверей до дверей, що правда, по лінії доволі прямій, наступаючи тільки на ноги одному товаришеві, котрий їх дуже далеко витягнув був перед себе.

„Ексцеленція Піпер, — почав, стаючи перед канцлером, — обіцяв нам сказати, відколи то гетьман став князем".

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◈ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◈ Видає Спілка „Українські вісті".

Published every Thursday in Edmonton ◈ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◈ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

Ukrainian News, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

КОМЕНТАР

КАНАДСЬКА ІМІГРАЦІЯ Й МИ

Канада належить до рідких країн світу, якій для росту й розвитку потрібний постійний приплив іміґрантів. До другої світової війни канадська іміґрація походила головним чином з країн центральної Европи, між ними з Польщі та Чехословаччини. Звідти до Канади постійно приїздили теж українські іміґранти, що їх незавидні господарські обставини приневолювали шукати кращої долі за морем. Після другої світової війни Канада збагатилася великою кількістю іміґрантів з таборів т.зв. переміщених осіб, що втікли від совєтського володіння, та зубожілих наслідком війни европейських країн, як Німеччина, Голляндія, Франція тощо. Поважне число іміґрантів прибуло до Канади теж з Англії, яка після війни втратила свої колонії, тому колишні англійські колоніяльні урядники мусіли шукати для себе нових місць праці.

Зате після війни майже зовсім припинилася іміґрація з СССР та сателітних країн, звідки не дозволяють майже нікому виїжджати у вільний світ. Між тими країнами опинилася й Україна, звідки, головно з Західної України, до другої світової війни майже безперервно приїздили до Канади іміґранти. Вони скоро достосовувалися до нових умовин і глибоко запускали коріння в новій батьківщині, здобуваючи собі серед канадців загальне визнання за працьовитість та суспільно-громадське наставлення. Тепер з України іміґрантів немає майже зовсім, якщо не рахувати дуже рідких випадків, де совєтський уряд, після дуже довгих заходів, дає дозвіл на виїзд за кордон і то переважно старшим людям.

Зате почали приїздити до Канади поселенці з недорозвинутих країн та з Азії. Між новими канадськими іміґрантами ми зустрічаємо чимало китайців з Гонг Конг, мешканців Філіпін, Індії, Порторіко, Пакістану та навіть арабів. З европейських країн лише Італія та Портуґалія висилають до Канади поважну кількість іміґрантів.

З уваги на те, що Канада почала стосувати досить суворі вимоги відносно нових іміґрантів, ці останні почали прибувати до Канади іншими шляхами: як туристи чи відвідувачі родин. Ще інший спосіб дістатися до Канади, це підробити документи або прямо прокрастися тайкома через канадський кордон. Згодом ці туристи, відвідувачі та нелеґальні іміґранти намагалися одержати в Канаді право на постійний побут. З уваги на недостачу звання чи праці, іміґраційні уряди їх прохання відкидали, наслідком чого нелеґальні туристи вносили відклик до апеляційної інстанції, а вона не вспівала полагоджувати такі справи цілими роками, бо їх було забагато. До того, як виявилося за якийсь час, у Канаді опинилося так багато нелеґальних іміґрантів, відвідувачів, туристів та інших, що іміґраційні уряди навіть не можуть устійнити їх числа та обраховують їх кількість на 50 до 200 тисяч осіб. Щоб з цією справою покінчити, федеральний уряд видав закон, на основі якого всі нелеґальні іміґранти, що прибули до Канади перед кінцем листопада 1972 р., мають можливість до півночі 15 жовтня цього року подати внесення про дозвіл на постійний побут у Канаді. Цей дозвіл вони дістануть, якщо відповідатимуть вимогам канадського іміґраційного закону відносно здоров'я, забезпечення працею тощо. Одночасно уряд проголосив, що в майбутньому ніхто з туристів чи відвідувачів не зможе старатися про дозвіл на постійний побут, як довго перебуває в Канаді. Всі прохання про дозвіл на постійний побут мають бути подавані з країни постійного замешкання через канадські дипломатичні представництва. Так уряд хоче забезпечити Канаду перед небажаними іміґрантами.

Нові приписи канадського уряду є дуже некорисні для можливих іміґрантів з СССР та сателітних країн. Правда, відвідувачі з СССР та сателітних країн, що прибули до Канади перед кінцем листопада 1972-го року, можуть скористатися великодушністю канадського уряду і старатися тепер про дозвіл на постійний побут. Проте відвідувачі, які прибули до Канади після того реченця чи прибудуть в майбутньому, не можуть користати з ніяких пільг і не можуть рахувати на одержання дозволу на постійний побут у Канаді, бо канадський уряд їм такого дозволу не дасть. А уряди СССР та сателітних країн у свою чергу не дозволять майже нікому на виїзд з їхніх країн, щоб поселитися на постійне у вільному світі.

Немає сумніву, що канадський іміґраційний закон з 1952-го року з деякими пізнішими поправками застарілий. Тому міністер іміґрації Р. Андрас заповів, що подасть парляментові для ухвали проєкт нового іміґраційного закону, який відповідав би вповні зміненим обставинам. Канада не має наміру обмежувати іміґрації. Вона хоче її навіть посилити, бо, як виказує статистика минулих років, природний приріст канадського населення значно зменшився, а число смертей майже дорівнює числові народин. Якщо до Канади не прибуде нова іміґрація, а наслідком контролі зменшуватиметься число народин, то Канада може опинитися перед можливістю поступнево меншого населення, чого, очевидно ,ніхто не бажає. Тому теперішній уряд хоче внести новий закон, який вможливить дальший приплив іміґрації до Канади, але вона повинна бути для Канади корисна. Проект нового закону буде поданий парляментові до розгляду не скорше, як весною 1974-го року. До того часу міністер Андрас хоче почути думку різних організацій та поодиноких осіб, зацікавлених справою іміґрації. Міністер заповів, що звернеться з тою справою бодай до 100 організацій з запитом про їхню думку. Для її обговорення відбудуться окремі наради, ба навіть запляновано велику всеканадську нараду. Буде багато нагод для всіх зацікавлених висловити свою думку в справі нового іміґраційного закону.

Безперечно, що в нарадах та дискусіях братимуть живу участь і українські посли, представники українських організацій та окремі громадяни українського роду, що цікавляться іміґрацією. Тому дуже важливо, щоб вони мали на увазі окремі обставини, в яких живуть українці в країнах „поза залізною заслоною", та в новому іміґраційному законі забезпечили для них можливість одержати дозвіл на постійний побут в Канаді теж іншими шляхами, наприклад, подаванням внесень через канадські дипломатичні представництва в тих країнах, в яких вони живуть. Покищо українці з СССР та сателітних країн з тої можливости користати не можуть.

Вісті з Едмонтону

Літературні вечори Миколи Понеділка у Західній Канаді

На початку вересня ц.р. видатний український письменник Микола Понеділок відвідав більші міста Західної Канади і відбув літературні виступи у Вінніпезі в суботу, 1-го вересня в домівці „Просвіти", а в неділю, 2-го вересня на всеканадському з'їзді складових організацій Союзу Українців Самостійників — СУС. Після того в Ріджайні в вівторок, 4-го вересня, в Саскатуні в середу, 5-го вересня, в Едмонтоні в п'ятницю, 7-го вересня, в Калґарах в неділю, 9-го вересня й у Ванкувері в неділю, 16-го вересня.

Всі його виступи були надзвичайно успішні, скрізь, учасники вечорів слухали авторське читання у великому піднесенні. На всеканадському з'їзді СУС слухали його понад 500 осіб, між ними зокрема багато молоді. Він відразу опанував слухачів і часто здоровий сміх роздавався в залі, а по закінченні вибухнув грім довготривалих оплесків і письменник примушений був декілька разів уклонятись публіці, а оплески не спинялись... До речі, на з'їзді, за час свого короткого перебування (прибув 31-го серпня, а виїхав 3-го вересня), письменник майже з всіма особисто познайомився й усім заімпонував своєю веселою й симпатичною вдачею. Без перебільшення можна сказати, що на з'їзді Микола Понеділок був „розриваний" новими приятелями. То було нове й широке знайомство в письменника з українцями з всієї Канади.

Гарні вечори відбулись в Ріджайні, Саскатуні, Ванкувері, Калґарах, а найуспішніший в Едмонтоні, що його організувала провінційна управа ТУС. На вечірку прибуло до 200 осіб. Вечір відкрив вступним словом К. Теличко, голова провінційної управи ТУС на Алберту. Змістовне слово про письменника сказав Ю. Стефаник, голова Об'єднання українських письменників „Слово" на Канаду. Гучними оплесками, присутні зустріли письменника. Він прочитав: — До Канади — ще не друкований ліричний нарис, присвячений з'їздові українських письменників „Слово" у Канаді, який відбувся в днях 1-3 червня 1973 року. Другим читанням було „Елізабет". Хоч ця річ, раніше вже була читана в Едмонтоні, але вона ще не була друкована й її прослухано з великою увагою. „Портрет у золотих рамцях", новий нарис присвячений приїздові Л. Брежнєва до США. Останнім він прочитав нарис „Два спогади" із недавно надрукованої книжки „Рятуйте мою душу". Це читання багатьох сильно зворушило й викликало сльози на очах. Його читання знайшло глибокий відгук в серцях слухачів. Також, велике враження було й в Калґарах куди письменник їздив з Ю. Стефаником.

Микола Понеділок, як ми уже зазначили на початку, є видатним письменником. Хоч віком ще молодий, але він устиг уже багато написати й видати. Починаючи від 1956 року він видав: „Вітаміни", „Соборний борщ", „Говорить лише поле", „Смішні сльозини", „Зорепад" і в цьому році видав „Рятуйте мою душу". Має готову збірку оповідань, яка незабаром буде друкуватись під заголовком „Чудо в решеті". Є багато й інших річей, які чекають на видання.

Письменник ось уже 25-ть років постійно проживає в Нью Йорку. Належить він до Об'єднання українських письменників „Слово в Америці" й є членом президії цього Об'єднання.

За відвідини Західної Канади письменникові належиться велика подяка й українці сподіються, що ще колись знову зустрінуться з ним. Українці високо доцінюють його значення не лише, як письменника, але й як великого учителя української мови, який доносить живе рідне слово навіть у маленькі скупчення української еміґрації.

Також, велика подяка належиться всім організаторам, цих літературних виступів, призвіща яких годі переказати в цьому короткому дописі.

К. М. Т-чко.

Ювілейні концерти Михайла Мінського

З нагоди 25-річчя артистично-мистецької діяльности **Михайла МІНСЬКОГО**, баритона заплановано мистецькі концерти, які відбудуться:

ЕДМОНТОН, 14 жовтня о 8-мій год. ввечері в авдиторії св. Івана 10611 - 110 Авеню.

САСКАТУН, 21 жовтня о 8-мій год. ввечері, в авдиторії Укр. Правос. Громади 919 - 20 вул. „Вест".

КАЛҐАРИ, 28 жовтня о 3 г. 30 хв. по полудні в авдиторії Укр. Кат. Церкви 704 - 6 вул. „Норт Іст".

Михайло Мінський є довголітній співак Капелі бандуристів ім. Т. Шевченка й дуже багато спричинився популяризації української пісні.

Проситься українські церковні громади та українські організації на час цих концертів не влаштовувати других імпрез, а дати можливість своєму членству взяти участь **у ювілейних концертах заслуженого співака Михайла МІНСЬКОГО.**

Діловий Комітет

Осінний чай в парафії св. о. Миколая

Відділ ЛУКЖ в парафії св. О. Миколая влаштовує в неділю, 7-го жовтня, від год. 2—5 пополудні в церковній авдиторії осінний чай і продаж домашнього печива.

В часі чаю буде виставка сучасної різьби, вишивки та інших предметів українського мистецтва.

Сердечно запрощуємо на чай усіх українців Едмонтону та околиці. Будемо дуже раді бачити вас між нами. Піддержіть нас морально своєю приявністю. Наша адреса 62 вулиця і 95 Авеню.

За відділ ЛУКЖ:
Патрикія Шевчук, голова, Сильвія Шикора, секретарка, о. Микола Дядьо, дух. асистент.
Господині: Шерлі Рудницька, Анна Макаровська, Рожа Сумка.

Конференція УКЮ

У суботу та неділю 29-го та 30-го вересня на Єпархіяльній оселі над озером Вобман відбудеться конференція української католицької молоді. Головні пункти конференції такі:

1. Виступ проф. д-ра М. Лупула на тему „Багатокультурність та українська католицька молодь";
2. О. Я. Федуник говоритиме на тему „Український обряд та звичаї";
3. О. Р. Ганкевич виступатиме з темою „Моя участь у св. літургії";
4. А. Шевчук говоритиме на тему „Товариська діяльність УКЮ".

Після кожного виступу буде дискусія.

Крім того будуть показані діяпозитиви з України та відбудеться товариський вечір у суботу та св. Літургія в неділю. Авта відходитимуть у суботу о 9-й годині ранку від церкви св. Иосафата. Всю українську молодь ласкаво запрошується на цю конференцію. Також тих, які не мають чим їхати.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 7-го жовтня:
год. 2—5 попол. Осінний чай в парафії св. О. Миколая (62 вул. — 95 Авеню).

* * *

о сьомій годині вечора в залі УНО відбудеться силами пластового молодечого театру „Юна мрія" п'єса „Червона шапочка", Л. Полтави та В. Безкоровайного.

Оголошення

З 2-го жовтня починається щотижнева передача телевізійної програми для дітей українською мовою з телевізійної станції північ (МЕЕТА) канал 13. Перша точка програми вийде під назвою „У тітки Квітки". Передачі відбуватимуться тричі на тиждень: у вівторок від першої години по полудні, у середу о сьомій тридцять вечора та в четвер о першій годині по полудні.

МУЗИЧНЕ Т-ВО АЛБЕРТИ

В числі 38-му „Українських Вістей" стався недогляд у статті „Огляд діяльности Українського Музичного Товариства Алберти". У другому рядку середнього стовпика треба читати Н. Дмитрук замість Н. Неоніля. Редакція вибачається за недогляд.

Короткі вістки

► **На міжнародній радієвій** виставці в східньому Берліні невідомі справники підклали бомбу в ізраїльському павільйоні, де були виставлені радієві апарати, вироблені ізраїльською фабрикою в Західній Німеччині. Шкода сягає пів мільйона долярів.

► **На університеті в Картум**, Судан, вибухли заворушення, наслідком яких згинули дві особи. Уряд Судану, який приписує вину розрухів комуністам, замкнув університет на необмежений час.

► **Єгипет, Лібія та Оман** створили спільний міжнародний арабський банк для закордонної торгівлі з закладовим капіталом 30 мільйонів фунтів штерлінгів.

Храмовий празник в катедрі св. Йосафата

У чудовий, соняшний день, в неділю, 16 вересня катедральна парафія відсвяткувала свій храмовий празник. Преосвященний Владика Ніл відслужив торжественну Архиєрейську св. Літургію, в сослуженні о. синкела митрата В. Лаби, о. крилошанина В. Тарнавського і Отців парохів сусідів Я. Федуника та В. Дрібненького ЧСВВ. Діяконував о. діякон Адріян ЧСВВ. Співав катедральний хор під орудою М. Іваника. Сповідали: о. митрат М. Сопуляк, о. митр. задник В. Чопей і гість з Калґар о. Д. Грещук. Після Євангелії Преосвященний Владика проповідував про найбільше добро Церкви — єдність, про апостола тієї єдности в нашому народі св. Иосафата та про конечність єдности в нашій Помісній Церкві. Парафіяни і гості заповнили храм і багато з них приняли св. Тайни.

Подібно як в перших християнських часах, по Святій Літургії учасники її відбували спільну гостину, звану „агапе", так і в нашій парафії відбулася в год. 1 попол. празнична гостина, до якої засіли, як одна родина. Преосв. Владика, священики, між ними теж ті, які не могли взяти участи в Архиєрейській Літургії, бо мусіли служити в своїх церквах, а саме: о. крилошанин М. Дядьо, оо. парохи В. Волошин і Р. Ганкевич, Сестри Служебниці, голови і члени церковного комітету і парафіяльних організацій та багато парафіян враз з гістьми. Господар гостини, д-р Я. Онуферко привітав учасників і сказав слово про будову парафіяльного центру. На ту саму тему говорив головний бесідник В. Федина. Ці промови учасники вислухали з великою увагою і вони будуть поміщені в „Українських Вістях", щоб і парафіяни, які не могли бути на празничній гостині, зазнайомились з їхнім важливим змістом.

З черги Преосв. Владика вказав на те, як то наші вірні перемагали труднощі при будові церков, парафіяльних резиденцій, парафії св. Иосафата та інших установ і усе те з успіхом довершили, бо всі вони брали на себе труди й складали жертви. Так і тепер, коли всі парафіяни возьмуть на себе обов'язки, злучені з будовою катедрального осередку, ця справа не буде за тяжка і увінчається успіхом.

На закінчення катедральний парох о. Ю. Ковальський склав подяку: Преосвященному Владиці за врочисту св. Літургію, проповідь і слово; оо. душпастирям за духовну поміч; хорові, на руки диригента М. Іваника і дякам під проводом В. Зіньчука за гарний спів; церковному причетові-вівтарним дружинникам, на руки І. Гутяка, за службу в церкві; господареві гостини д-р Я. Онуферкові і п. В. Федині за цікаві доповіді; церковному комітетові, на руки голови О. Броди, представникам організацій і господиням, на руки п-і Лисик за великий труд в приготуванні гостини та гостям і парафіянам за участь в празничних врочистостях.

Промова п. В. Федини на празниковому обіді

В КАТЕДРАЛЬНІЙ ПАРАФІЇ СВ. ИОСАФАТА

„Буду говорити не як спеціяльний промовець, але як парафіянин парафії до таких же, як я, — до парафіян.

Я багато думаю про життя. Сьогодні маю честь поділитися деякими моїми думками, що до надій на майбутнє. Мене прошено говорити про справу, яка є дуже великої ваги в нашій парафії на нинішний час, а саме про заплиновану будову Культурного центру, що має стати осередком продовження нашої спадщини, осередком культурного й духового життя.

Поверну лиш коротко до історії. Ми є в Канаді понад 75 років; ви всі обзнайомлені з нашим минулим в Канаді. Мої прабатьки й родина-піонери прибули до Канади около 1900 року, а навіть дещо скорше. Бідні, без гроша, без знаряддя, з тільки одежі, що на плечах і своїми двома працьовитими руками.

Батько моєї дружини Михайло Хмелик, що нині з нами бере участь у празничному Богослуженні й обіді, відзначував свій 73-тий рік народження, а він роджений уже в Канаді. Тому я обзнайомлений з поняттям українства в Канаді.

Важливою чертою піонерів-українців було те, що хоч були вони бідними й мали дуже тяжкі початки, але як тільки вдалося їм побудувати хоч малий дах над головою, вони таки зараз будували дім для Бога — церкву, а щойно потім ішли народні доми й інші громадські будинки. Вони будували своє життя коло церкви.

Два тижні тому я брав участь у святкуваннях в піонерському українському парку на схід від Елк Айленд парку. Там є багато музейних речей. Жорна, ціпи до молочення збіжжя і друге. Там є дві церкви: одна русько-православна, друга українська католицька, яку збудовано було в Інісфрі зараз після 1900 року. Обі виглядають дуже гарно й неначе готові, щоб в них служити богослужби. Більшість матеріялу оброблена руками, а ікони мальовані на стінах, свіжі як би були недавно намальовані.

Говорю про те, щоб підкреслити, що ті люди, що ці церкви будували, вважали церкву осередком, коло якого пережили в Канаді 75 років, так як це робимо й ми. То не лиш моя думка, — то дійсність і так буде завжди.

Вони були першими канадцями українського роду.

Ходім дещо дальше. Прийшла перша світова війна. Українці на рідній землі тяжко потерпіли. Багато з них виїхало до Канади і осіло на непривітній землі. І знова: будують для себе доми, а зараз потім церкви, а щойно згодом народні доми й інші будинки. Добрим прикладом є наш Народний дім. Двадцяті й тридцяті роки були дуже тяжкими для канадських українців, але вони будували отакі будівлі, як наш Народний дім, який служив і ще служить культурному життю нашого народу.

Прийшла друга світова війна. Терпіння в Україні були невиносимі. Врешті війна скінчилася, але не для України,

(закінчення на 5. стор.)

ПОТРІБНО

Реальностей і домів

Потрібно всякого роду будівельних площ та домів. Маємо покупців з готівкою, що шукають всякого роду реальностей у кожній дільниці міста Едмонтону, якої небудь величини й куплять їх в такому стані, в якому вони є.

За всіма порадами відносно продажу або закупу ваших реальностей просимо звертатися до нашого представника за щирою порадою та швидкою обслугою. Наші представники говорять плавно українською мовою.

Звертайтеся без зобов'язання до:

Михайло БЛАВАЦЬКИЙ, тел.: 424-4532

або до офісу на телефон ч.: 429-6656

HERITAGE TRUST
Real Estate Division
10166 - 100 St. Edmonton, Alberta

Едмонтон, Алберта: — 50 літ на службі української молоді

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ ПРЕП. БРАТА МЕТОДІЯ ЧХШ

Цього року минає 50 літ від хвилини, як у місяці вересні 1923 р. молодий студент колегії св. Йосифа в Йорктоні Василь Козяк вступив на новіціят до Братів Християнських Шкіл. Був він першим новиком — українцем, залишаючися при українському обряді. Немає сьогодні українця католика в Канаді, щоб йому було чужим ім'я Брата Методія. Впродовж довгих 50 літ вчилися у Брата Методія сотки студентів. Деякі з них сьогодні священиками, а багато інших займають чільні становища у церковному та громадському секторі українського канадського життя.

Більшу частину свого трудовитого монашого життя провів брат Методій на становищі вчителя, директора, а головно виховника в Колегії св. Йосифа в Йорктоні, чи в інших школах Братів Християнських Шкіл. Помимо своїх професійних занять, Брат Методій дуже часто бере участь у різних з'їздах, виголосуючи на них доповіді та навязуючи особисті зв'язки. Його статті появляються на сторінках українських часописів та журналів. Брат Методій старався завсіди представити українській молоді їхню ціль у Канаді: залишитися вірними українській Церкві та українському народові у рямцях все канадського життя. Останніми роками довголітні зусилля та заходи Брата Методія перед урядовими чинниками провінції Саскачевану, щоб українську мову визнали як один із предметів навчання, увінчалися повним успіхом. Без сумніву це досягнення можна сміливо назвати завершенням заслуг Брата Методія. Мила та приємна його вдача з'єднала йому багато приятелів та симпатиків для нашої справи серед громадян не-українського роду.

Щоб гідно відзначити 50 річчя монашого життя Брата Методія, найближча його родина запросили на неділю 26 вересня приятелів та знайомих до Центру св. Василія в Едмонтоні. На Службі Божій дуже вичерпно представив многогранну працю Брата Методія о. Й. Шкварок ЧСВВ. Понад 300 осіб взяло участь у цім святкуванні. Під гучні оплески в товаристві рідні та ОО. душпастирів церкви св. Василія увійшов Брат Методій на залю. Програмою святкувань дуже вміло при тому і дотепно провадив п. Ю. Козяк, братанок Брата Методія. П. Юліян Козяк є дуже діяльний в українській громаді міста Едмонтону та є послом до Албертської леґіслятури. Він представив гостей за головним столом та попросив о. В. Дрібненького ЧСВВ проказати молитву. Смачний обід подали пані із парафії св. Василія. На руки господаря наспіло багато привітів від церковних та світських властей, як теж і від особистих приятелів Брата Методія.

Серед промовців треба відзначити довший спомин про свойого брата, що його цікаво переказав п. Іван Козяк, головний ініціятор святкування. П. І. Козяк переніс присутніх спомином до часів, коли бажанням наших піонерів було дати відповідну освіту своїм дітям. На прикладі свойого брата п. І. Козяк вказав, як то батьки дорожили вірою та як дбали проте, щоб їхні діти не опинилися у чужому середовищі. Зі спомину п. Козяка слухачі довідалися про мало знані події із життя Брата Методія, як його переписка із бл. п. Слугою Божим Митрополитом Шептицьким та досі ширшому загалові невідомим фактом із яким великим довір'ям втішався брат Методій у тодішнього єпископа Канади ВПреосв. Василя Ладики. Довгими оплесками нагородили присутні його цікавий спомин — життєпис про свойого брата Методія.

Від кол. студентів бурси в Едмонтоні склав привіт п. В. Середа, а від студентів Колеґії св. Йосифа д-р М. Середа. Гарно привітав Брата Методія із 50 літтям від ОО. Василіян о. парох В. Дрібненький ЧСВВ. Він вказав на велику заслугу вже покійних родичів Брата Методія, Григорія та Марії із Косюрів, що зуміли впоїти у душу свойого сина любов до церкви та народу. У всіх цих привітах завсіди висувалася сильветка Брата Методія, учителя та виховника, що своїм власним прикладом заохочував своїх студентів, щоб вони були вірні Церкві, своєму українському народові, але одночасно не стояли осторонь від проблем, що їх приносить життя кожного дня.

Від родини гарний дарунок вручили Братові Методієві його братанки. Треба теж згадати, що на залі було багато бувших учнів Брата Методія, між ними о. Е. Ярема, парох із Сидней, Нова Шкотія.

Під кінець програми можна було відчути, що всі присутні очікували на слово самого ювілята. Він і цим разом був, як завжди скромний, але дуже дотепний. В першу чергу прилюдно зложив подяку Всемогучому Богові за покликання, покійним родичам за виховання, а своїм братам та сестрам за піддержку на протязі довгих 50 літ монашого життя. Згадав Брат Методій із великим пістизмом і ОО. Василіян, що душпастирювали в парафії Лішор, до якої належала родина Козяків. Кожна людина мусить сповняти свої родинні чи фахові обов'язки. „Я старався сповнити совісно і мій обов'язок" продовжував дальше Брат Методій. Теж поділився він із присутніми своїми враженнями про Україну, де недавно провів свої вакації. Згадав теж про зусилля, що він їх підніс у здобутті прав для української мови в державних школах Саскачевану. При кінці подякував всім присутнім за участь у святкуваннях його 50 ліття та заохотив щоб батьки постаралися дати своїм дітям гарний журнал „БУКОН", що його видають ОО. Василіяни.

Піснею „Де згода в родині" закінчено це миле родинне свято Брата Методія. По тім присутні складали особисті бажання ювілятові та відновлювали призабуті знайомства.

Під час промов я не міг позбутися настирливої думки: „Хто перейме працю Брата Методія та йому подібних?" Варто б над тим застановитися.

Присутній

► **В столиці Китаю Пекіні** відбулося перше вінчання в католицькій церкві від 1960 року. Вінчався атташе французької амбасади зі своєю секретаркою в одинокій католицькій церкві, що є відкрита в Китаї, а обряду вінчання довершив китайський католицький священик.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

ВІДВІДАЙТЕ ВЕЛИКУ ДАРОВУ
ВИСТАВУ ОБ'ЄДНАНОЇ ІНДУСТРІЇ
СПОРТЕКС
5 – 9 ЖОВТНЯ

Пригляньтеся, як виробляються від початку різні предмети щоденного вжитку. Заберіть зовсім даром деякі з вироблених там продуктів. Попільнички, лопатки до нищення мух, навіть м'ясо („стейки і ровсти") — те все будуть давати даром. Нічого не буде продаватися. Все будуть давати даром.

Святочне відкриття в п'ятницю, 5-го жовтня
ГОД. 11.30 ПЕРЕД ПОЛУДНЕМ
Показ повітряних прирядів, що його переведе Едмонтонська пожежна сторожа з оркестрою пожежників.
ГОД. 1.00 ПОПОЛУДНІ
Офіційне відкриття — Лефтенант ґовернер Й. В. Ґрент МекЮвен
ВИСТАВА БУДЕ ВІДКРИТА ДО ГОД. 10.30 ВЕЧОРА
Субота, 6 жовтня до вівтірка 9-го жовтня
ВИСТАВА ВІДКРИТА ЩОДНЯ ВІД ГОД. 2.00 ПОПОЛ. ДО ГОД. 10.30 ВЕЧОРА

СПЕЦІЯЛЬНІ ВИГРАШІ:
ТЕЛЕВІЗІЙНІ АПАРАТИ, РАДІЯ, ЧЕРЕВИКИ, КАРТИ ДО ГРИ, ЗАПАЛЬНИЧКИ, ТЕКСТИЛЬНІ ТОВАРИ ТА ІНШЕ.

Даровий вступ **Дарове паркування**

Спонзорують виставу:
THE UNION TRADES DEPARTMENT, CANADIAN LABOUR CONGRESS

ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД ЛУКЖ У ВИЛНА

Окружний з'їзд у Вилна відбувся в неділю, 19 серпня цього року. На з'їзд прибули членки Єпархіяльної управи і делегатки 4-ох відділів з округи: Вилна, Стрий, Ст. Пол, Глендон і зі Спеден прибула одна делегатка як гість. Були приявні теж оба духовні асистенти: о. протопресвитер Д. Гнат і о. К. Стангрет, а з членів Єпархіяльної управи: голова Л. Слобода, Н. Войтків, Н. Яніцька і І. Павликовська. Членів та гості було разом понад 40 осіб.

З'їзд відкрила голова Л. Слобода, а о. Стангрет проказав молитву і, як місцевий парох, привітав з'їзд. Голова Л. Слобода передала привіт від Єпархіяльної управи і пояснила, як організаційно побудована ЛУКЖ і які має досі успіхи. М. Войтків говорила про ідеї і завдання ЛУКЖ, Н. Яніцька звітувала про фінанси ЛУКЖ і журнал „Наша Дорога".

Ірина Павликовська говорила про курси ручних робіт і кераміки, які переведено в Едмонтоні минулого року. Над тими справами переведено дискусію, а відтак заторкнено справу членства, справу курсів, катехизації та навчання української мови в місцевих школах. Усі чотири відділи призначили стипендії для учнів за добрі осяги в українській мові. Відтак звітували представниці відділів:

Відділ ЛУКЖ Вилна: звітувала касирка П. Кучер. Відділ має 27 членів. Дав стипендію до школи у Вилна за успіхи в українській мові. П. Кучер і М. Тхір перевели курс вишивання для молоді й матерей, який покінчили 42 учні. Організовано коляду, влаштовано базар, бінго і інші імпрези для придбання фондів для парафії.

Відділ ЛУКЖ Ст. Пол: звітувала голова А. Подлеска. Членів 24. Члени організували коляду на церкву, допомагали в переведенню катехизації, влаштували свячене, празник, продаж домашнього печива, чистили церкву й цвинтар, винаймали город, де садили ярину для своїх потреб, що значно зменшило їх видатки на приготування харчів на прийняття.

Відділ ЛУКЖ Стрий: звіт здавала голова М. Тхір. Членів 12. Організували коляду. Голова М. Тхір учила на курсі вишивки спільно з П. Кучер у Вилна, приготовляли обіди, пущення й бенкети для придбання фондів.

Відділ ЛУКЖ Глендон: звітувала голова В. Лучканич: перевели базар та празник, відбули коляду, відвідували хворих, чистили церкву. Дали стипендію на українську мову в школі.

Усі 4 відділи дбають про фонди для парафії й ведуть господарську працю для придбання фондів. Усі вони дали стипендії за українську мову в школі й допомагали організувати катехизацію. Великий успіх мав курс вишивання для молоді, переведений у Вилна. Курс вели П. Кучер і М. Тхір. В кожнім відділі організовано різдвяну коляду. Як виявила дискусія на тих зборах, праця у тих відділах нелегка, бо члени ЛУКЖ то фармери, які мають великі фарми й багато на господарстві працюють, а фарми віддалені по кілька миль одна від другої. Всеж таки їхня діяльність є досить поважна і вони дбають передусім про свої парафії.

В дискусії промовляли делегатки відділів, оба духовні асистенти о. Б. Гнат і о. К. Стангрет і члени Єпархіяльної управи. З'їзд закінчено молитвою, яку проказав о. Д. Гнат.

В тім часі припадає в тій околиці сезон збирання черниць („блуберрі"), та не зважаючи на те, відповідальні члени ЛУКЖ не дивлячися прибули на окружний з'їзд, який перейшов успішно.

І. Павликовська

Українська Вільна Академія Наук

((УВАН) В КАНАДІ

Подаємо до загального відома, що всі інституції Академії, як музей, бібліотека, архіви, канцелярія і т. ін., остаточно влаштовані в новому приміщенні Академії, в домі централі Комітету Українців Канади — 456 Мейн ул., Вінніпеґ, на другому поверсі, і після вакаційної перерви, в Академії відновилася реґулярна праця.

Президія Академії складається з таких її дійсних членів:

д-р М. І. Мандрика — діючий президент, по причині уступлення президента проф. М. З. Тарнавецького;

д-р М. Г. Марунчак — голова відділу Суспільних наук, перший віце-президент;

д-р Ірина Любинська — науковий секретар;

інж. А. Качор — фінансовий секретар — скарбник;

проф. о. О. Баран — координатор наукової праці;

д-р Б. Н. Білаш — представник УВАН в централі КУК;

проф. О. Гавалешка і проф. Яр Славутич — члени президії.

Контрольна комісія: пп. А. Господин, Н. Оброца, І. Піп.

Голова музейної комісії — сотник В. Левицький, каталоґізаторка Г. Бродович (тимчасові каталоґізатори — М. Орищук і А. Стойкевич закінчили свою працю).

Каталоґізація Воєнно-історичного музею — його збірок, архівів та бібліотеки переводиться в приміщеннях Академії фондами допомоги від федерального уряду, за зразками Національного музею Канади, під проводом урядового куратора.

Адреса Академії:
456 Main St.,
Winnipeg, Man., R2W 2C3
Телефон: 942-5861.

Президія УВАН

Албертські школярі вчаться від піонерів

(К. С.) — Школярі в Калґарі дізнаються з перших рук про життя піонерів в Алберті. Завдяки окремій програмі калґарської шкільної ради старші громадяни відвідують початкові школи й розповідають учням про минуле провінції. Таким способом установляється зв'язок між сучасною молоддю і піонерами, і албертська історія перестає бути масою мертвих слів у нудних книжках, а набирає повноцінного життя. Програма стала такою популярною, що іноді піонери відвідують аж три школи на тиждень.

Багатьом піонерам минуло 70 років: то домашні господині, колишні робітники у нафтовому промислі, книговоди, фармери, — деякі з них проживають в Алберті з-перед 1900 року. Вони розповідають про життя на фармі, про індіян, про початки нафтового промислу: цей матеріял пов'язаний з лекціями історії у 4-ій, 5-ій та 6-ій клясах. Для ілюстрації доповідачі приносять з собою нафтові лямпи і ліхтарі, праски, що їх нагрівали на печі, високі черевики з ґудзиками і ґачки, якими їх застібали, дошки для прання, старі бритви і шкільні дзвінки.

До набільш популярних доповідачів належить п-і Лявінія Джонстон. Вона розказує про своє піонерське дитинство, описує переїзд своєї родини в Алберти до З'єднаних Стейтів у фурґоні. „Їх називали прерійними шхунами (малий човен), пояснює вона, „через те, що вони виглядали як вітрильники серед моря високої трави в степу, де майже взагалі не було доріг". Вона розповідає про те, як проживала в землянці, їздила верхи до однокімнатної школи, писала домову задачу при світлі нафтової лямпи, годувала курей, збирала яйця і шила свій одяг.

Школярі мають стільки запитань, що шкільна рада пошукує більше старших громадян до участи в цій програмі; потрібно старшого індіянина, члена КККП, аптекаря, колишнього працівника залізниці і торгівця харчами.

Шкільна Рада м. Калґарі видала $620 на цей проєкт, і цього року отримала федеральну дотацію в сумі $1,200 з бюджету програми „Нових горизонтів" для старших громадян.

► **В цілому світі є прибл.** 997 мільйонів штук рогатої худоби.

Промова п. В. Федини. . .

(продовження з стор. 4.)

де до нині ведеться та війна за фізичне існування. І вже втретє велика кількість українців іміґрує до Канади. І знову повторюється те саме: вони будують для себе доми і інші конечні в Канаді для життя будинки й рівночасно будують більше церков, бо їх потрібно більше, й будують більше будинків для культурних потреб. При кінці війни ми мали лише одну церкву: нашу катедральну св. Йосафата, сьогодні ми маємо вісім церков в Едмонтоні. Колись ми мали одну залю УНД-ому, сьогодні маємо їх кілька: Пласт, СУМ, Культурний центер св. Василія і другі-менші при церквах. Хай Господь благословить ті організації і їхніх членів за добре діло.

А тепер питаюся вас: Що має катедральна парафія св. Йосафата? Оця церква належить до кожного українця католика в Єпархії. Ця церква є катедрою, матірною церквою всіх вірних Єпархії. Що має ця парафія для культурного служіння парафіян? Виглядає, що лише цю залю, що ми відбуваємо вній сьогоднішній обід. Чи це нам вистарчає? Чи це вистарчає для 50, 000 українців в Едмонтоні? Може й так. Але одна річ є певна: у вільному світі (я не знаю, як це виглядає там, де панує рабство), все, що є корисне повинно рости, цвісти, поліпшуватися. Кожна організація, що не поступає вперід, що вдоволена з добутим, вже тим самим занепадає. Де немає охоти до росту, до скріплення, де немає охоти будувати чогось нового, там вже є занепад в зародку, а остаточно приходить смерть.

Кілька років тому Пер Буртон написав книжку п.з. „Вигідна лавка" про Юнайтед чирч у Канаді. Майже всі обурювалися, як ця книжка появилася. Чому? Бо він ствердив, що члени тої церкви не цікавляться життям церкви, а йде до неї лиш в рядигоди й на тому відвідуванні кінчилося зацікавлення життям церкви. — А те він назвав: „вигідне становище".

Питаюся вас, чи й ми такі вигідні? Я думаю, що так! Чи те самовдоволення з того, що ми маємо не переходить у байдужність, яка не повільно, а таки скорим темпом нас вбиває. Я думаю, що так; а що ви думаєте?

Деяка кількість наших парафіян настирливо домагається, щоб збудувати якийсь культурний осередок, що служивби потребам наших парафіян й будувати його разом з церквою. Вони твердять, і я з тим вповні годжуся, що наша церква завжди буде існувати; а якщоб так сталося, що наша катедральна церква перестала б існувати, то тоді вже не буде загалом чого зберігати.

II Ватиканський Собор звертається до всіх членів католицької Церкви, щоб вони активно включилися в життя церкви. Діяльність в житті Церкви в великій мірі залежить від знання й плекання рідної культури. Я переконаний, що наша культура без Церкви не може існувати. Але й наша Церква не може існувати без рідної культури, мови і тим подібне.

То щож ви думаєте? Що ми будемо робити в нашій церкві? Церква ще в доброму стані, ми маємо прегарний діточий хор, маємо діточий садочок, танцювальну школу, маємо здорові організації Юнацтва, ЛУКЖ ч. 1 і 2, чоловічий клюб, Апостольство молитви — вони всі здорові, добре працюючі організації. Ми маємо основу до культурного й духового життя в парафії. Але спитаймося себе: Чи йде до кращого? Чи може бути краще? Чому не є краще? Не покидають нашої парафії деякі наші парафіяне? Що ви думаєте? Чому поблизькі римо-католицькі церкви мають 70% наших вірних у своїх рядах?

Багато людей в нашій парафії домагаються, щоб щось робити, щоб парафія росла, а не лиш жила, щоб була можливість збільшити й скріпити духове й культурне життя парафії. Чи треба нам усім взятися до праці і збудувати приміщення, де б могли мати відповідне приміщення всі наші організації. Я певний, що, якщо ми не матимемо охоти включитися до праці над ростом парафії й не приступим до будови власного центру за кілька років може нас багато тут не бути. Я знаю, що ми маємо людей праці та енергійних. І якщо вони не включаться до праці тут, за якийсь час ми їх побачимо деінде, а не між нами.

Ви знаєте і я знаю, що ми маємо дуже гарну парафію. Багато недомагань в парафії можна б шукати в тому, що деякі добрі люди не завжди готові включитися діяльно до праці. Ми знаємо це з різних річних зборів, коли то тяжко знайти охочих приняти на себе відповідальне становище. Чи це лиш тому, що ми всі такі дуже заняті працею?

Ми будемо мати Культурний центер. Ми потребуємо людей, що їм лежить на серці добро парафії. Людей, що готові приняти на себе обов'язки й відповідальність. Ми потребуємо всіх, усіх без винятку. Ми потребуємо вашої помочі, поради й ваших грошей. Ви знаєте, що мормони збудували тут в Едмонтоні церкву і осередок. Те все коштувало два мільйони долярів. І вони не мають довгу, все заплачене. Грошова поміч є конечна. Ми мусимо так уложити наші домашні буджети, щоб осягнути те, що ми собі запланували.

Гляньте на мене. Я провинився багато разів. Я за багато думав лиш про себе і свою вигоду. Я не хотів включатися до праці, бо це мене в'язало. А я хотів бути вільним і робити те, що я хочу, а коли я прийму на себе якесь зобов'язання, то я не зможу робити того, що лиш хочу. Кілько між вами, парафіяни, є таких як я? Я знаю, що той, що хоче працювати для парафії, щоб оживити життя в парафії знайдеться багато праці коби лиш було хотіння. Але тоді треба буде дещо зрезиґнувати з власних бажань. На жаль, я ще не навчився, що найбільш радісним є давати. Я, як виглядає, тішуся самолюбним життям. А як з вами? Кілько між вами таких, як я? Вірю, що не багато!

Бачите, я є невільником годинника. Мені виглядає, що я не можу сповільнити темпа життя і хоч троха тішитися світом, помагати молоді, включитися в культурне життя. Я мушу бути на час, щоб когось стрінути, щоб обговорити якісь бизнесові справи так, щоб потім платити більші податки, й менше радіти життям. Таким є я. Я хотів би, щоб я був такий лише один.

На останньому загальному річному зібранні ви рішили одноголосно, щоб будувати Культурний центер, залю на яких 500-600 людей, з приміщенням для музею, садочка, УКЮ, ЛУКЖ, Апостольства молитви, чоловічого клюбу, кухні шкільних кляс і т.д. Вкоротці ви побачите, як ваше рішення переводиться в діло. На весні, якщо місто затвердить наш плян, ви побачите вже готові підвалини нашого центру. На це нам треба приблизно 500,000 долярів. Співпраця грає велику ролю в поступі будови — до співпраці, до молитви за Боже благословення для задуманого діла, за пожертви я вас нині щиро прошу.

Українці Канади є господарем
2-ого Світового Конгресу Вільних Українців
в Торонто 1 - 4 листопада 1973

ВСІ БЕЗ ВИЇМКУ ЗАБЕЗПЕЧІМ

успіх 2-ого Конгресу СКВУ і успіх праці його Секретаріяту, зложивши щедрий даток на фонд СКВУ:
— прямо до Централі КУК, 456 вул. Мейн, Вінніпеґ, або
— через відділи КУК вашого замешкання, або
— через Централі складових організацій КУК.

Посвідки для звільнення від податку виставляється на датки від $10 вгору.

Збірка закінчується 15 жовтня 1973, щоб видрукувати повні списки всіх жертводавців Канади для проголошення на Конгресі в Торонті.

Комітет Українців Канади Централя

Едмонтон, Алберта

МИХАЙЛО УЛІНОВСЬКИЙ 90-ЛІТНІЙ ЮВІЛЯТ

Михайло Уліновський, син Івана і Софії з роду Боднарчуків, народився 16-го вересня 1883-го року в селі Гадинці Гусятинського повіту, в Галичині. Семирічним хлопцем він почав ходити до школи, де вчився пильно та добре. В 13 років Михайло почав помагати батькові в кузні та навчатися тяжкого ковальського ремесла. На 21-му році його забрали до австрійського війська, трирічну службу в якому він відбув у Львові. По закінченні військової служби Михайло повертається додому і стає ковалем.

В 1910 році він виїзджає до Шлезвіґу, де працює на залізній фабриці аж до вибуху першої світової війни. В 1914-му році його мобілізують і висилають на російський фронт, де він воював аж до 1918 року, коли його перекидають до Боснії на сербський відтинок фронту.

Після війни Михайло Уліновський повертається до Шлезвіґу та до праці на фабриці. Пізніше він іде до рідного села, стає ковалем та одружується з Марією Боднарчук, починаючи родинне життя.

1926-го року Михайло лишає молоду дружину з трьома малими дітьми і вирушає до Канади. В Канаді він осідає в Алберті в містечку Равнд Гіл та відкриває власну кузьню. Через два роки Михайло Уліновський забирає дружину з дітьми до себе. І так уся родина лишається у Равнд Гіл до 1930-го року, коли вони перебираються до містечка Кінсела, теж в Алберті, де Михайло працює ковалем аж 28 років.

В 1934-му році помирає його дружина Марія, лишаючи трьох маленьких дітей. Минали роки, росли діти, ходили до школи, добре вчилися, повиростали та й пішли в люди. І все це під опікою доброго та розумного батька, Михайла Уліновського.

Після вибуху другої світової війни єдиний син Михайло зголошується до канадської армії, і його посилають до повітряних збройних сил Канади. Цілих п'ять років воював Іван і на щастя не був ні разу навіть ранений. По війні Іван поселяється у Ванкувері і працює електротехніком.

Обидві Михайлові дочки, Маґда та Анна, поодружувались і теж осіли у Ванкувері. У Маґди народилися дві доньки, а в Анни — троє синів та одна донька. Михайло Уліновський часто відвідує своїх дітей та внуків і має з того на старості літ велику втіху.

Коли Михайло пішов на пенсію, то перші два роки проживав теж у Ванкувері, а в 1960-му році він переселяється до Едмонтону. В Едмонтоні він стає членом парафії св. Йосафата, вступає до товариства мужчин при катедрі та до товариства УНД-ому. Скрізь він бере активну участь, як у

Михайло Уліновський

релігійному так і в просвітньому житті. Михайло Уліновський ціле своє життя любив читати добрі книжки та часописи.

Каже одне мудре народнє прислів'я: „Щасливий той, хто знайшов для себе знання. Хай він не жадає іншого щастя". І таке знання здобув собі наш ювілят, і, хоч ціле життя працював ковалем, проте чувся щасливим.

Прожити 90 років при такій праці і чутися щасливим можна тільки з ласки Божої. Не забуваймо того факту, що сто років тому пересічний чоловік жив лише 40 літ, а жінка — 43, а в 1948 році відповідні цифри для чоловіків були 70, а для жінок — 73. Вчені передбачають, що у недалекому майбутньому пересічний вік людини виноситиме 125 років.

З нагоди його дев'ятдесятріччя родина та численні приятелі сердечно бажають п. Михайлові Уліновському ще многих літ у щастю та доброму здоров'ю.

Дм. Прокоп

З нагоди ювілею п. Уліновський передав 15.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо.

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ВАСИЛЯ ЛЯШКОВСЬКОГО

В середу, 15-го серпня ц. р., відійшов у вічність один зі старших піонерів бл. п. Василь Ляшковський. Покійний Василь помер в загальному шпиталі в Едмонтоні. Бл. п. Василь народився 26-го серпня 1891 року в Ніновичах повіт Ярослав, Україна в родині Івана і Евдокії з р. Литвин. Молодим хлапцем покійний приїхав в 1911 році до Голден, Алберта, до своїх стрийків Юрія і Стефана Ляшковських, які приїхали були до Канади ще 1903 року.

Всім іміґрантам до Канади в тих часах не було лег-

бл. п. Василь Ляшковський

ке життя, і покійний Василь мав тяжкі початки. Але молодий Василь не піддавався зневірі.

В 1918 році одружився з Анною з д. Мелех, що приїхала була до Канади дво-і-пів річною дівчинкою, і в двійку їм було легше щоденно нести тяжкий хрест, працюючи на фармі.

Покійний Василь до смерти не забував про рідний край. В короткому часі він спровадив до Канади кілька осіб родини і помагав їм врости в канадське життя.

Як усі знаємо перша світова війна нанесла Україні багато шкоди, багато знищення. В родинному селі покійного в Ніновичах згоріла в час воєнних подій церква. Покійний Василь був першим з Канади, що прийшов рідним в Україні з матеріяльною поміччю при будові нової церкви.

Тодішний парох Ніновичо. Теодор Піх так писав до покійного: „Серце плаче, око заливається сльозою за храмом Божим, але ми безрадні. Нас тиснуть ріжні данини, наша доля щербата, ми убогі, ми не в силі видвигнути власними силами храм Божий. До вас, родимці, простираємо руки о поміч, ви наша надія. Не до звольте, щоби на тім святім місці, де стояла величава церква, паслися гуси".

На таке прохання покійний не був глухим. Найперше сам післав свою лепту, а потім просив інших, збирав і посилав до рідних Нінович.

Той самий парох о. Т. Піх пише в листі з 12 червня 1939 року: „На другий тиждень ми забираємося дальше до будови церкви. Маємо 150.000 штук цегли, 2 вагони згашеного вапна та около 4.000 злотих, але для вимурування тих цеголпотрібно аж коло 10,000 злотих".

І знова покійний післав, що міг.

Коли церква була вже в будові ніневичани почали думати, щоб на місце читальні ім. Качковського побудувати читальню „Просвіти".

Про те також читаємо в листі з Нінович: „Змінилися трохи Ніновичі від вашого виїзду до Канади. Село розбудилося, старші уступають, дають місце молодим. Навіть старенька читальня ім. Михайла Качковського десь зникла, пропала без сліду, а на її місці заяснілам а т и українських товариств, наша „Просвіта". І радіють наші серця на вид синьо-жовтих стрічок, народних строїв, а щиро-українська пісня лунає вечорами по всіх закутинах Нінович".

І вже в короткому часі читаємо в листі з Нінович: „Складаємо вам сердешну подяку за Вашу жертву".

Так то покійний Василь жив в Канаді, а своє серце поділив між Канадою і Україною.

Покійний залишив у смутку дружину Анну, чотирьох синів: Віктора, Андрія, Йосифа й Романа, одну дочку Розалію та 16 внуків і п'ять правнуків, сестру Анну Войцеховську в Голден, брата Семена в Калґарі і одну сестру (старшу) в Україні.

Похоронні богослужби по покійному Василеві відслужили о. Р. Ганкевич і о. Б. Лозинський, б. парох Голден при участі всієї родини та багатьох знайомих у понеділок 20 серпня в катедрі св. Йосафата.

По похороні всі учасники були на поминальному обіді, що відбувся під церквою про який подбала дочка Розалія. При кінці обіду о. Р. Ганкевич згадав покійного добрим словом і попросив про жертви на українську пресу.

З переведеної збірки призначено 20 дол. на пресфонд „УВістей" та сім і пів дол. на кошти кліші.

Дякуємо за жертву на „УВісті", а покійному, жертвенному Василеві нехай Господь заплатить в небі сторицею за його розуміння потреби помочі і вічною пам'яттю на землі.

Піс Рівер, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. СОФІЇ КОРОЛЮК

По довгій недузі п'ятого серпня у шпиталі в Піс Рівері упокоїлась у Бозі Софія Королюк. Покійна Софія прийшла на світ 27-го серпня 1905 року в селі Сухорів, повіт Бібрка.

До Канади вона приїхала 1929-го року сама, без родини, й осіла спочатку біля Мондеру, де й працювала на фармах до 1932-го року. То були тяжкі часи, і добре плачену роботу знайти було тяжко. Тут же вона познайомилась з Николою Королюком з місцевости Гілярду і восени 1932-го року з ним одружилась.

Після вінчання новоодружені виїзджають до Піс Ріверу і поселяються в місцевості Гайнс Крік. Тяжким було їхнє життя на фармарській садибі у вічній роботі на шматок хліба.

Покійна Софія була доброю парафіянкою, любила службу Божу і ніколи її не пропускала. Вдачі вона була спокійної, вміла шанувати людей. Сама була чесною й люди теж її шанували.

Покійну Софію оплакують: муж Николай, двоє синів Стефан та Орест та донька Катерина, а також два брати Стефан і Теодор зі старого краю.

Парастас за покійну відслужив о. Ф. Шиндюк в Гайнс Крік, 10-го вересня. Функцію дяків виконували Стефан Сіканда та Іван Стоцький.

По похороні відбувся обід у молодшого сина Орес та й невістки.

Родина покійної складає 15 дол. на „Українські Вісті". Муж покійної Николай сердечно дякує за похоронну службу Всч. о. Ф. Шиндюкові, родині та приятелям — за співчуття та пожертви на служби Божі, за вінки та квіти та всім іншим людям, які співчували нашому горю. Також щиру подяку висловлюємо жінкам, що помагали готувати обід.

Спи, дорога Софіє, тихим сном у канадській землі, на котрій ти напрацювалась за ціле життя, і хай буде вона тобі легкою. Вічна тобі пам'ять.

Присутній, Ю. Дочинський

Українська колеґія св. Йосифа в Йорктоні

Недавно повідомляли ми про те, що Шкільні Брати, яким належала Колеґія св. Йосафата в Йорктоні, продали її Шкільній раді. Кромі Колеґії в Йорктоні, в якій виховувалися діти українських поселенців з цілої Канади, Шкільні Брати продали теж дві інші колеґії на Сході Канади, в яких виховувалися діти римо-католицьких батьків. Причиною продажі були трудноші в удержуванні Колеґії та ще більші в недостачі вчителів — Шкільних Братів, яких число значно зменшилося, як зрештою зменшилося число членів і в інших чернечих чинах та зґромадженнях. Для згадки про Колеґію, яку збудовано жертвами українських поселенців, друкуємо статтю про початки Колеґії на основі брошури В. Босого: „Українська Дієцезальна Колеґія св. Йосифа в Йорктоні, Саск., виданої дирекцією Колеґії в 1926-ому році. **Ред.**

* * *

Думка побудови української колеґії виникла серед українських монахів Канади, головний осідок, яких в ті часи, був у Йорктоні, що лежав серед розлогих прерій тодішньої хліборобської Саскачевану. Йорктон тоді мав десь біля 5000 мешканців і був своєрідним центром економічного та культурно-релігійного життя околишнього простору. В ньому були дві залізничні станції, середня державна школа, кілька церков різних віровизнань... Довкола Йорктону лежали, розкидані у всіх напрямках, фарми, 30% яких належали українським поселенцям з Галичини.

Автор брошури В. Босий пише про тодішній Йорктон таке: „В суботу по обіді, коли рух в місті більшає, чується на вулицях Йорктону майже виключно українську мову. Коли приглянемося ближче нашим землякам, котрі з виїмком того, що чистіше й багатше прибрані, носять тут ще далі свої сіряки, жупани та хустини, то мається враження присутности на нашім подільськім базарі у Галичині".

Канадська державна залізниця Сі-Ен-Ар ділила містечко Йорктон на східню та західню частини. Ця західня частина „своїм убожеством нагадує деякі дільниці наших галицьких міщан", — далі інформує нас автор. „Цю західну частину Йорктону замешкують в більшій части наші люди": Тут на західній стороні Йорктону . . ., пишаються чотири величаві будівлі з білого каменя. Будівлі ці, це гарна і велика церква, побудована в чисто візантійському стилі, монастир з ювенатом для хлопців оо. Редемптористів, монастир Сестер Служебниць, та передусім Колеґія св. Йосифа.

Тодішній списков українців греко-католиків Канади Никита Будка щиро, з запалом підтримував думку побудови української колеґії в Йорктоні. Також неукраїнські єпископи та настоятелі чернечих чинів були прихильні до переведення в життя цього задуму.

Копання під основи Колеґії почалося рано, і вже у вересні 1919 року відбулося посвячення наріжного каменя під дальшу будову. Присутній тут єпископ Никита Будка в розмові з людьми підкреслив український характер Колеґії св. Йосифа в Йорктоні. В кінці вересня наступного 1920-го року вона вже була готова. Кошти будови, які виносили 130,000 дол., були зібрані серед українців Канади.

Будинок Колеґії був величною, просторою, зручною та гігієнічно передовою будовою, і хоч він був призначений на сто студентів, але ззовні виглядало, що в ньому могло б вигідно жити багато більше. Перед будинком лежав великий майдан, для спортових управ чи ігор, з окремою ділянкою для гри в теніс. Ззаду будинку був розтошований огород, у якому виростала прекрасна городина, та були менші будови для переховування потрібного реманенту.

Всі внутрішні частини Колеґії аж пашіли на відвідувача виключно українськими образами та прикрасами. На стінах висіли портрети українських князів, гетьманів, письменників,.... від князів Володимира Великого, Ярослава Мудрого,... через гетьманів Богдана Хмельницького, Павла Скоропадського, Мазепи,... аж до Тараса Шевченка, та Івана Франка, Лесі Українки. Занадто багато їх тут, усіх не перелічиш. Все те на науку молоді, щоб вона знала та шанувала своїх предків в особах їх найвизначніших діячів, щоб знала, що українська людина — то не Іван без роду та племени, щоб відала, що український нарід не завжди був поневолений, що його історія довга і не одна славна сторінка вписана в неї кров'ю, потом та розумом її предків.

У коридорі першого поверху на обох стінах гармонійно розвішена збірка картин старинних церков. Цю збірку, як і велику збірку картин та портретів подарував Колеґії митрополит Андрей Шептицький, який відвідав її 7-го жовтня 1922-го року.

Крім каплиці для молитов та інших суто релігійних приміщень, є тут чотири клясні кімнати, забезпечені всім потрібним матеріялом для учнів та вчителів. Є тут книгозбірня наповнена переважно українськими книжками, є тут також скромний фізико-хемічний кабінет. . . На другому поверсі розміщена велика спільна спальня для студентів, склад постелі та білизни, простора умивальня з купальнею з ваннами та душами . . .

Закінчення в черговому числі.

Ванкувер, Бр. К.

НАД СВІЖОЮ МОГИЛОЮ БЛ. П. КСЕНІ ГРУШОВОЇ

У понеділок, 4-го червня, упокоїлась в Бозі бл. п. Ксеня Грушова, на 89-му році свойого трудящого життя.

Її чоловік покійний Василь прибув до Канади молодим хлопцем ще 1898 р. із Барина, і, як перший український учитель в Канаді вчився в колеґії в Вінніпезі. Покійна Ксеня походила зі села Люблянки і 16-літною дівчиною, в році 1912, прибула до міста Вінніпеґу, де дістала тимчасову працю в ресторані. В короткому часі вона вийшла заміж за Василя Грушового, який в тому часі учителював в Саскачевані. По кількох роках ця молода родина виїхала із Саскачевану до місцевості Слейтер у Манітобі. То були важкі піонерські часи, коли ще не було навіть доріг, лише самі ліси.

Бог поблагословив цих молодят 7-ма синами і одною дочкою. Своїм дітям передали вони найдорожчі скарби, які самі мали, а саме віру, любов і надію супроти Бога, Церкви і українського народу. На жаль, серед нинішнього добробуту і розвиненої техніки, молоде покоління не дуже дбає, щоб задержати ці скарби і передати їх своїм дітям. Пам'ятаймо, що на страшному суді буде нас усіх питати справедливий суддя, як ми уживали переданих нам скарбів, чи не затратили їх серед добробуту.

7-го червня вечером частину похорону відправив О. Ю. Слота ЧСВВ в Похоронному заведенні Кирней, а слідуючого дня відслужив заупокійну Службу Божу в церкві св. Покрови. Пращальне слово виголосив о. парох Б. Слобода ЧСВВ. Із цвинтаря всі учасники похорону удались до українського католицького центру на спільну перекуску, що її приготовили жінки із місцевого відділу ЛУКЖ під проводом голови.

Покійна Ксеня Грушова належала до тих піонерок, які високо цінили та дорожили своїми скарбами віри, любови та надії. Хоч з уваги на свій старший вік вона не могла приходити до церкви, то вдома із молитовника відчитувала Службу Божу й час до часу приймала св. Причастя у свойому домі.

В часі перекуски син пок. Ксені (Ерни) Ґрушовий, зложив подяку ОО. Василіянам за відправлені похоронні богослуження та за відвідини хворої мами, а парафіянкам за приготування перекуски.

Родина покійного переслала на „УВісті" 20 дол. Щиро дякуємо за жертву, а покійній Ксені подай Господи небесне царство і вічну пам'ять.

Приятель

► **Ґенеральний настоятель** чину Єзуїтів о. П. Арруре, який був з відвідинами в Кубі, де є 27 єзуїтських ченців, сказав, що Церква достосувалася в Кубі до нових відносин й тішиться там великими успіхами.

„ВЕЧІРНЯ ГОДИНА" —

українська радіопрограма, яку в імені оо. Василіян веде о. М. Ничка, розпочинає свій ЧЕТВЕРТИЙ РІК передач у **середу, 3-го жовтня в год. 8.30 вечора** на французькій радіовисильні 680 кц. Слухайте її кожної середи в тій самій годині.

ЛЕГКИЙ ВИБІР

Смачний смак виявляє безсумнівно, що це є Сіґрам

Seagram's FIVE STAR

Canada's largest-selling rye whisky.

Blended and bottled by Joseph E. Seagram & Sons, Ltd., Waterloo, Ont.

Горілка з жита, що її найбільше продають у Канаді

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

Кошториси даром

З ФАБРИКИ ДО ВАС

Похиле підвіконня включує:

— вінилеву щілину (не допускає морозу)

— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

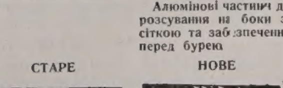

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею

СТАРЕ НОВЕ

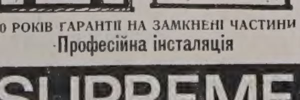

10 РОКІВ ҐАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ

Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD

Office 484-5684, Evenings 482-2511, 16935 - 110 Ave.

ДІФЕНБЕЙКЕР БОРЕТЬСЯ ДАЛІ...

Кол. канадський прем'єр Дж. Діфенбейкер закінчив 78 років життя. З тої нагоди його привітали в федеральному парляменті, а в Вінніпегу він був головним промовцем на бенкеті в його честь, на якому було приявних понад 500 осіб. В історії Канади це рідкість, щоби особа яка очолювала державну адміністрацію а опісля програла головство своєї партії далі продовжувала у парляменті як звичайний посол.

Тільки Діфенбейкер міг таке робити... і далі так робить.

Як пояснити його дії у ніби суперечному положенні?

Від студентських літ цей чоловік був борцем за справедливість супроти людини. Будучи вперше адвокатом в українській околиці, Вакав, і опісля в Принс Алберт, він часто в судах обороняв скривджених фармерів і робітників без винагороди. Таким чином він став знаний серед людей як „гонест Джан" а по-нашому „справедливий Іван".

Коли вступив у політику він дістав велику піддержку від людей, бо він обороняв права немічних, занедбаних, забутих і скривджених та старався поліпшити людські і життєві обставини. Він усе боровся з певним успіхом.

Його відважна постава і рішучість, його здібність промовця та організатора, його візія кращої Канади в якій всі горожани різних походжень і релігійних переконань мають бути рівні й респектовані, його широка платформа для всебічного розвитку цілої країни висунули Діфенбейкера на лідера прогресивної консервативної партії в 1956 р.

На наступний рік він став прем'єром Міністром Канади, а в 1958 р. його партія здобула найбільшу більшість мандатів в історії Канади — 208 з усіх 265. Перший раз було вибрано кільканадцять послів різних походжень у додатку до британських і французьких. Перший раз українці дістали міністра в особі Михайла Старра-Старчевського, який кандидатує також у цих виборах. Два українці були назначені до Сенату і також репрезентанти інших груп. Складаючись з різних етнічних груп, образ Канади став більше багатокультурним.

Про досягнення уряду Діфенбейкера можна багато писати. Тут я згадаю Канадський законопроєкт прав (Бил оф Райтс) в 1960-ому році, який забезпечує рівність і рівноправність для всіх канадських горожан безогляду на походження, кольор та релігію. Ця хартія прав людини, з деякими додатками, є рекомендована для включенди.

Для прем'єра Діфенбейкера найвищий ідеал це свобода — людини й народів. Незабутній його відважний виступ в Об'єднаних Націях в 1960-ому році, коли в імені Канади він засудив російський імперіялізм Совєтського Союзу й його поневолення народів та кинув визов, щоби признати Україні й Балтійським народам право самовизначення й свободи.

Як свого часу Світовий Конгрес Вільних Українців і Комітет Українців Канади звернулися до нього, він радо згодився піднести свій впливовий голос в обороні українських інтелектуалів які були арештовані в СССР а деякі вже засуджені за протести проти русифікації українського народу. Діфенбейкер очолив Міжнародний Комітет для Оборони Прав Людини й вислав меморандуми до Об'єднаних Націй, до Міжнародної Комісії Юристів, до Амнестії Міжнародної і до Міжнародного Бюра Робітництва, домагаючися звільнення репресованих українців, а принайменше відкритих судів для них в яких брали б участь оборонні адвокати від Об'єднаних Націй. Він дістав прихильні відповіді й буде цю справу посувати.

12 вересня ц.р. Дж. Діфенбейкер виступив у федеральному парляменті з домаганням, щоб федеральний прем'єр П. Трюдо особисто інтервеніював у совєтських властей у справі переслідування письменників та інших інтелектуалістів. Його піддержав посол з округи Вегревил Д. Мазанковський. Хоч внесок Діфенбейкера, з формальних причин, не був ухвалений парляментом, одначе він відбився великим відгомоном у цілій Канаді.

В неділю, 4 листопада Дж. Діфенбейкер буде головним промовцем на всенародній маніфестації, яка відбудеться в Торонто в неділю, 4 листопада з нагоди другого Конгресу СКВУ.

Свобода, демократія, справедливість, рівність і братерство — це ті великі принципи, що керують життя Діфенбейкера. Все він їх обороняв, обороняє й буде обороняти, чи як звичайний чоловік, чи як посол, чи як прем'єр.

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

Комітет мейора для справ пенсіонерів та ветеранів

Спеціяльний комітет мейора для справ пенсій старших громадян та ветеранів був успішно встановлений при кінці березня цього року. Після перших початкових зборів інших сходин цього року не було. У висліді перших зборів пророблено велику працю, знаходячи зв'язок із пенсіонерами, наслідком чого вислано 30,000 прохань про допомогу. На зборах були приявні й відтак допомагали в переводженні проєкту в життя представники робітничих організацій, бизнесовців, церковних організацій, коммюніти ліг та різних суспільних клюбів.

Більшим осягом окремого комітету для справ пенсіонерів було предкладення прохання федеральному парляментові й 9 квітня комітет звітував про цю справу міській раді.

В додатку до того комітет дістав піддержку від всіх урядів та приватних не-політичних організацій, які від себе написали чимало листів, в яких заявляли Оттаві, яке становище займають канадці в справі фінансового положення пенсіонерів та ветеранів.

Усі канадські міста запрошено піддержати та своїми проханнями підперти старання едмонтонського комітету. Більшість міст заявило, що вони певно піддержать офіційно у Оттаві домагання едмонтонського комітету й багато з них написали від себе подібні листи до Оттави.

Треба сподіватися, що предкладення нашого прохання та піддержка з боку великої більшости канадців причиниться значно до підвищення пенсії для старших громадян та пенсіонерів.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛЕТУНСЬКИЙ МУЗЕЙ В ЕДМОНТОНІ

Недавно я повідомив федерального міністра державної оборони Дж. Річардсона, що наша міська рада на своєму засіданні 28 травня 1973-го року винесла таке рішення: „1. Щоб управа міста Едмонтону запропонувала федеральному урядові, щоб перенести Національний летунський музей до Едмонтону або на терен Метрополітального Едмонтону. 2. Щоб старатися за піддержку в тій справі в провінційному албертському уряді, в містечках Ледук, Ст. Алберт, Спрус Ґров, Стони Плейн і Форт Саскачеван та в округах Паркленд, Ледук і муніципальній окрузі Стирджен. 3. Що міська рада погоджується подбати про землю під цей музей за ціну до 325,000 долярів. 4. Щоб, покищо, проєкт влаштування летунського музею в Едмонтоні відкласти на пізніше".

Місто старалося про піддержку від провінційного уряду та сусідних округ. Прихильні відповіді від усіх були дуже заохочуючі для дальшої акції.

Пропозицію міської управи переслано теж секретареві дорадчого комітету для справ Національного музею д-рові Луї Леміє. Щоб піддержати конкретно пропозицію міської ради, ми запропонували міністерству Національної оборони взяти до уваги як приміщення для летунського музею площу, що лежить на південь від запасних магазинів у Намао. Нам сказано, що квадратова площа розміром 30 акрів булаби ідеальним місцем для Музею.

Нам сказано теж, що при виборі місця треба брати до уваги, щоб воно було поблизу розгонових шляхів летовища та було легко доступне для публіки. Місце біля летовища Намао відповідало би якраз обом цим вимогам.

В моїй переписці із міністром Дж. Річардсоном я підкреслив, що місто Едмонтон робить тепер підготовку для переведення в 1978-ому році спортових змагань Британського коммонвелту. Я сказав, що ми тепер розглядаємося за місцями, де можна би примістити такі урядження, як стрільницю, стадіон та подібні речі, що будуть потрібні для переведення гор Коммонвелту. Через те я просив, щоб він взяв це до уваги й винаймив містові всі землі, які лише можливо, в околиці Намао, а які надавалися би для влаштування деяких урядженъ для переведення гор. Міністер Дж. Річардсон відписав мені 3-го липня й дякував за пропозиції, що їх він дістав з Едмонтону. Одначе він вияснив дальше, що ведення Національного летунського музею та адміністраційна відповідальність за нього не підлягають йому як міністрові державної оборони, але є під відповідальністю його товариша державного секретаря П. Гуга Фаулкнера. Ми знали про те, заки ще писали до п. Річардсона, одначе ми вважали, що це буде згідне з обов'язуючим протоколом, якщо ми наперід звернемося до нього. П. Річардсон також сказав, що, на випадок, якщо наша пропозиція буде зустрінута прихильно й вирине конечність дістати землю для Музею, його міністерство розгляне наше прохання, щоб дати на південь від запасних магазинів у Намао 30-акрову площу й вирішить, чи це можна буде зробити.

мейор Айвор Дент

Якщо йдеться про наші вимоги на площу для деяких споруд для спортових гор Британського коммонвелту в 1978-ому році, він заявив, що він був би за тим, щоб міністерство національної оборони пішло нам назустріч в тій справі, одначе відносно того не можна зробити ніякого рішення без подрібних студій. Він радив нам, щоб ми переговорили цю справу подрібно з командиром летунської бази Едмонтонської військової станиці, якому написано про це, що ми цікавимося площею біля летовища Намао та якому передано бажання міністра, щоб нашому проханню піти у властивий спосіб назустріч.

Я подякував міністрові Річардсонові за його прихильну відповідь та сказав, що фундація для справи влаштування спортових гор Британського коммонвелту в 1978-ому році зв'яжеться із комендантом летунської бази так скоро, як скоро це лише буде можливим.

Переговори відносно цих обох справ тепер продовжуються.

Айвор Дент, мейор

Студент на вакаціях

Петро БУРАК

Один студент, четвертого року університету, який приїхав до батьків на літній відпочинок, мав оповідати таку історію:

То було в неділю. Поприходили ми з церкви, пообідали, а я собі подумав: піду троха до поблизького лісу подихати свіжим воздухом, бо у Львові, де студіюю, не таке чисте повітря. І пошов я до ліса, який був панським, а не людським лісом. Не було в мене товаришів, то й вибрався я самий.

Всюди так мило, так гарно, пташки співають, а лісова прохолода відсвіжує людину.

Ану, подумав я, перейду цілий той ліс. Подумав і пустився йти. Та ліс довгий і широкий. Але я молодий чоловік, щойно мені минуло 23 роки, то я думав, що певно зможу дістатися на кінець ліса. Іду тай іду, а лісови кінця не видати. Вже й сонце склонилося на захід, а ліс все густий і кінця йому не видно.

Щож я робитиму, якщо не перейду ліса? Вертатися, за далеко, а де ж буду ночувати? А тут і голод дає себе відчувати. І подумав я собі: „який я нерозумний", я не повинен був пускатися так далеко: „Не знаєш броду, не лізь у воду", — каже наша пословиця, а я так далеко, зайшов, що тепер ні вперід ані назад". Але вертатися назад не було як.

Сонце зайшло, треба десь спочити, переночувати. Сів я під деревом і думаю: „а що буде, як надійде який дикий звір і мене пожере? Чи на те я вчився, щоб так за ніщо згинути? А може приготовити щось собі на оборону? Але що?"

Я так зажурився, що мало не плачу, але хто тут почує мій плач? Сиджу під смерекою, зажмурив очі тай думаю: „хоч не буду бачити, як буде надходити який звір", як я не буду дивитися".

Нараз, хоч мав я очі замкнені, „побачив" я якусь лискавку. Вона то світить то зчезає і приближається до мене. Коли вже ясність була близько побачив я що то була людина зі сокирою — і та сокира давала таку ясність.

Я дуже врадувався, що побачив людину. Біжу до нього, з радости кричу, але бачу, що він мене минає і на мене не звертає найменшої уваги. Я за ним іду і прошу: добрий чоловіче, не лишайте мене самого тут в густому темному лісі Я зблудив і сам не можу вийти з того лісу. — А він мовчить, не обзивається. А я підбігаю за ним і прошу і благаю, позвольте мені йти за вами. Нарешті чую: „як хочеш, то ходи".

Я дуже зрадів, що він позволив мені йти за ним. Тепер я набрав більше відваги тай почав оповідати йому, як то було з моєю прогулькою до лісу і як я зайшов за далеко і як я став боятися, бо вже стемніло і про мій страх, що мене можуть пожерти дикі звірі і який я радий, що його стрінув, бо тепер я певний, що вийду з цього лісу.

А він йде великими кроками і мовчить, весь час мовчить. Коли йому на заваді яке дерево то він його не обходить, а рубає сокирою, яку несе під пахою і йде все вперід і то дуже рівною дорогою; коли трапиться великий камінь він його не обходить, а торощить сокирою, лупає і йде вже простою дорогою. Не повертає ні на ліво ні право лиш іде просто-простіненько.

Я бачив, що він дивний чоловік. Я вже нічого до нього не говорив, лиш ішов за ним і дивився, що він робить.

Надійшли ми над глибокий яр. Що він зробить, подумав я собі. А він зрубав високу ялицю, вона впала через яр і ми перейшли нею на другий бік яру.

Я цілком забув про те, що я голоден, так мені було дивно з поступовання незнаного мені чоловіка.

Нарешті дивлюся, ми вже виходимо на край лісу. Господи, Тобі слава. Ми вийшли на поле, я поглянув перед себе й побачив поле хрестів. Що це таке, питаю незнайомого. Щойно тепер він промовив: „підемо дальше то побачиш". І ми пішли в сторону

(закінчення на стор. 8 .)

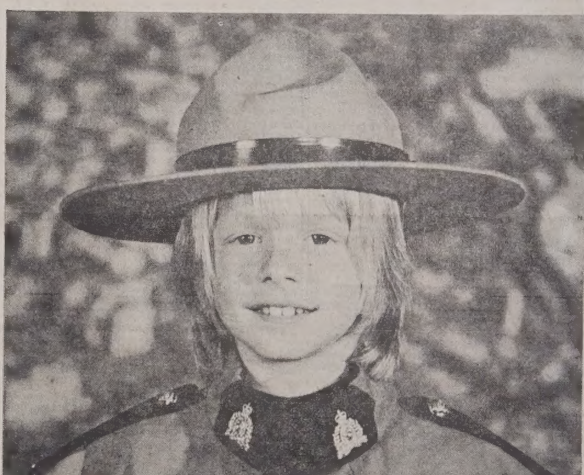

Meet Dale Hrechuk
...he's proud.

Dale's an Albertan. That means that he's a part of a colourful tapestry of history one hundred years old. There are all sorts of colours in that tapestry, but next year two are going to stand out... scarlet and gold. These are the colours traditionally associated with the Royal Canadian Mounted Police and just as Dale is doing now, they grew as a force here in Alberta. Next year, we're going to celebrate the anniversary of their arrival here and our start as a province. So make it your anniversary, too. Make it your reason to say "I'm proud". As proud as Dale Hrechuk... and everyone else who boasts of being an Albertan.

From our proud past, the promise of our future.

ALBERTA-R.C.M.P. CENTURY CELEBRATIONS COMMITTEE, P.O. BOX 1974, EDMONTON, ALBERTA. T5J 2P4

Зустріньтеся з Дейл Гречуком
...він є гордий з того

Дейл є албертцем. То означає, що він є частиною багатокольорової історичної тканини, що має сто років. В цій тканині є різні роди кольорів, але в наступному році два висунуться на перше місце... багряно-червоний та золотий. Ці два кольори є традиційно пов'язані з Королівською Канадською Кінною Поліцією (Ар-СіЕм-Пі) і так, як Дейл виконує службу тепер, так вони розвивалися як поліція в Алберті. В слідуючому році будемо врочисто відзначувати сторіччя їхнього прибуття сюди й початок нашої провінції. Тож зробіть це теж вашим ювілеєм. Нахай це буде для вас причиною сказати: „Я гордий з того". Такий гордий, як Дейл Гречук... і кожний, хто пишається, що є албертцем.

Наше горде минуле є запорукою нашої будучности.

УВАГА! НОВА АДРЕСА УВАГА!

ФУТРА

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ

50%

ЗНИЖКИ ВІД НОРМАЛЬНОЇ ЦІНИ

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets, Caps, Collars & Muffs.

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS

10012 - 101A Ave., (Rear) Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229

А. Колодка, власник

Українські Похоронні Заведення в Алберті

І годині смутку по втраті дорогої особи в родині, крнятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовин та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2231 & 424-1633, Edmonton
Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 632-2011 — Lamont, Phone 895-2157
Smoky Lake, Phone 656-3000
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
Andrew — Two Hills Innisfree
В. М. СМОЛИК — президент, Я. СМОЛИК — керівник

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

Студент на вакаціях

(закінчення з стор. 7.)

цвинтаря, але не просто, в так, як інша дорога.

Коли ми дійшли до цвинтарища, я побачив, що то були не хрести, а шибениці, на деяких з них тіла вішальників вже були засохли, а на деяких були ще зовсім свіжі. Трупи, повішані панами гойдалися на шибеницях, аж страшно було глянути.

Мій незнайомий порубав усі ті шибениці сокирою, а тоді я кажу до нього: „Чоловіче добрий, скажи мені, хто ви такий?"

А він у відповідь сказав: „Чи ти хочеш і дальше йти за мною?" — „Хочу", — кажу „Як так, то я тобі скажу, хто я є: Я є Правда".

На, тобі отсю сокиру, іди так, як я йшов, простою лінією, а та сокира допоможе тобі шукати правди".

Такою була розповідь студента. А хто був той студент? Цей студент — то був Іван Франко, великий поет, письменник, який боровся і шукав правди ще з часів шкільної лавки. Шукав правди для нашого русько-українського народу. Його арештували були ще тоді, коли він ходив до школи. Найбільшими його ворогами були поляки. Хоч Галичина належала до Австрії, то поляки мали всю владу в руках і робили з українцями, що хотіли. Але, як писав сам І. Франко „мені не жаль, що мене били вороги, бо від них нічого іншого нам сподіватися, але ще більший мій жаль, що мене били свої, а то далеко більючіше". Коли він закінчив школу, то для нього не було праці серед своїх, щоб заробили на кусник хліба.

Чому воно так є між нашим народом? Бо то лукавство; про Франка говорили: „такий молодик і хоче нас вчити".

Як мало є таких великих людей, як Т. Шевченко, о. М. Шашкевич та І. Франко. Всі вони велитні — борці за український нарід. Майже ціле своє життя жили вони в нестатках, каралися по засланнях, сиділи по тюрмах, але не здавалися і не залишили боротьби.

Ті вакації і той темний ліс то наш український нарід; сокира, що світила і чоловік, що її ніс і нею прорубував дорогу то наша українська Правда.

Ідім і ми простою дорогою правди, лупаймо скали перешкод, рубаймо дерева перепон, а дійдемо до кінця лісу — темряви-неволі до ясного дня волі.

Кардинал Міндсенті видає спомини

82-річний мадярський кардинал Йосиф Міндсенті, який перебуває тепер з відвідинами в Канаді, заявив, що він видасть друком свої спомини, хоч мадярський уряд проти того протестує.

Мадярський амбасадор в Італії переказав кардинало Міндсенті, що публікація споминів буде зламанням умови, на основі якої кардиналові Міндсенті було дозволено виїхати з Мадярщини до Риму.

ПОТРІБНО
ЧОЛОВІКІВ АБО ЖІНОК
ЩО ГОВОРЯТЬ ПО УКРАЇНСЬКИ

які хотіли би продавати реальности успішним способом.

Ми навчимо вас ОСНОВИ ПРОДАЖУ РЕАЛЬНОСТЕЙ й допоможемо вам знайти продавців та покупців, щоб ви могли зачати працю.

Скоро відкриється ЩЕ ОДНА ШКОЛА для продавців реальностей.

КЕРІВНИК ШКОЛИ АНІ НЕ продає ані не принимає листи реальностей до продажу, але є готовий кожної хвилини допомогти вам у вашій праці як продавцям реальностей.

Телефонуйте до:
ADRIEN LACHAMBRE
CAREER DEVELOPMENT MANAGER
Tel.: 476-3351
UNITED TRUST COMPANY

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10246 - 102 St., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

Дрібні оголошення

● ДЛЯ ВЕДЕННЯ ХАТнього господарства (варення, прання, прибирання, тощо) для двох мужчин — батька та сина — потрібна жінка, яка може доходити до праці, або жити на місці.

Зголошення: Іван Дацик, 11524 - 103 стр.; тел.: 479-3048.

—o—

● ШУКАЮ ЗАНЯТТЯ вчити бандову музику на духові інструменти. Я маю науковий ступінь („Дігрі") в музиці.

Mike Silsky
Rosthern, Sask.

—o—

● САМІТНА УКРАЇНКА селянка в Польщі, 24 роки, бажає пізнати доброго, порядного хлопця, щоб разом зі ним прожити дальші щасливі літа. Адреса:

Irena PARYLO
MALINKA
11 - 514 TALKI
pow. Gizycko, woj. Olsztyn
POLAND

—o—

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Clarence Hagbert Jorgenson otherwise known as Clarence Herbert Gilbertson of Edmonton in the Province of Alberta, warehouse man intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to Clarence Herbert Gilbertson.

2. For a change of my wife's name from Verna Jorgenson (Gilbertson) to Verna Gilbertson.

Clarence Hagbert Jorgenson
Signature of applicant — legal name in full.
Clarence Herbert Gilbertson
If known by a name other than legal name please sign also in that name.

* * *

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Jure Trzok Kovacic otherwise known as Jure Kovacic of the City of Edmonton, in the Province of Alberta, repairman, intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to Jure Kovacic.

2. For a change of my wife's name from Sofija Trzok Kovacic to Sofija Kovacic.

3. For changes of my children's names from Anka Trzok Kovacic to Anka Kovacic.

From George Trzok Kovacic to George Kovacic.

Jure Trzok Kovacic
Signature of applicant — legal name in full.
Jure Kovacic
If known by a name other than legal name please sign also in that name.

* * *

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Anthony Jeskunas otherwise known as Anthony Monty of Box 72 Wildwood in the Province of Alberta, operating engineer intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for changes of name as follows:

1. For a change of my name to Anthony Monty.

2. For a change of my wife's name from Hazel Geraldine Jeskunas (Monty) to Hazel Geraldine Monty.

For changes of my children's names:

From David Allen Jeskunas (Monty) to David Allen Monty.

From Kenneth John Jeskunas (Monty) to Kenneth John Monty.

From Michael Lawrence Jeskunas (Monty) to Michael Lawrance Monty.

From Gerald Anthony Jeskunas (Monty) to Gerald Anthony Monty.

Anthony Jeskunas
Signature of applicant — legal name in full.
Anthony Monty
If known by a name other than legal name please sign also in that name.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел.: офіс: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

В. ГАВРИШ

МОЄ ЗНАЙОМСТВО З М. ЗАЛІЗНЯКОМ

(Частина третя)

В 1924-ому році алебртський уряд прийняв покійного М. Залізняка на становище інспектора здоров'я в міністерстві здоров'я й він об'їздив з контролею фармерські поселення в Алберті. На тому становищі М. Залізняк працював до 1950-го року, коли йому сповнилося 70 років життя й він пішов на пенсію. Звичайно провінційні урядники йшли на пенсію в 65-ому році життя. Лише дехто, за окремим дозволом залишався довше. Видно, що М. Залізняк мусів бути добрим і здібним урядником здоров'я, коли його залишили на його становищі ще через дальших п'ять років.

Оповідали, що М. Залізняк не лише виконував гідно свої обов'язки здоровного інспектора, але служив передусім нашим фармерам порадами і в інших справах. Зокрема він ширив скрізь українське слово та намовляв фармарів, щоб слали дітей до шкіл і давали їм належну освіту. Він говорив: „Не давайте дітям грошей, дайте їм освіту. Як будуть мати освіту, то гроші собі самі здобудуть".

Залізняк оповідав дуже багато про свої поїздки по фармах, де жили наші поселенці, про їхні клопоти та їхні переживання. Але шкода, що він того не написав. Ми маємо досить багато споминів наших поселенців про їхнє життя на фармах, їхні проблеми, їхні радощі та смутки. Але те все написане, так сказати б із „одного боку", тобто зі становища поселенців. А майже нема споминів наших українців, що відвідували тих фармерів, як урядники, як це робив Залізняк. А воно було б цікаво прочитати, як йому представлялися наші фармарі та їхні господарства „з другого боку", як урядникові здоров'я. Мені відомо, що редактор „Українських Вістей" кілька разів просив покійного М. Залізняка, щоб він написав спомини про відвідини фармів як урядника уряду здоров'я, одначе покійний чому сь відмовлявся, чи радше відкладав на пізніше, аж зробилося за пізно, бо він відійшов із цього світу назавжди. А певно, що його спомини були би дуже цікаві й були б гарним причинком до історії нашого поселення, бо М. Залізняк був дуже інтелігентний чоловік, знав людей, умів їх обсервувати й певно завважив багато такого, чого може ніхто інший не завважив.

Як я вже згадував, я познайомився з Залізняком у своєму ресторані, куди він заходив на каву. Я залишився його приятелем аж до кінця його життя. Ми говорили нераз про різні справи, а зокрема багато про релігію. Залізняк мені вияснив, що він залишив Православну Церкву, бо Православна Церква в Росії була на службі уряду. Він хотів завести між українцями пресвітеріянську віру, бо пресвітеріяне були досить сильні й Залізняк сподівався, що вони допоможуть нашим поселенцям і матеріяльно й вможливлять багатьом молодим українським поселенцям здобути освіту. В тому часі між українцями було деяке недовоління із лінії Української Католицької Церкви, що, на думку деяких наших людей, була замадто під впливом римо-католиків, зокрема французів. Було з того приводу й чимало дискусій та критики й у висліді дійшло до створення Української Греко-Православної Церкви. Але ще передтим пресвітеріяни старалися запустити коріння між українцями й давали чималі допомоги на оснування бурс для молоді та її освіту.

Покійний Залізняк думав, що зможе використати пресвітеріян для української справи й тому став у них проповідником й старався ширити пресвітеріянську науку серед наших поселенців. Але це була релігія чужа своїм рухом для наших людей і тому вона серед нас не прийнялася. Досі залишилися серед українців лиш невеликі гуртки пресвітерян. Покійний Залізняк залишився вірним пресвітеріянській Церкві до кінця свого життя, але ніколи нікому тої релігії не накидав й ніколи її не пропагував. Він навіть не радо заходив у дискусії на релігійні теми. А вже з людьми інших віровизнань він жив у великій згоді, бо навіть приязні. Мені відомо, що він з великою пошаною висловлювався про нашого едмонтонського українського католицького Владику Ніла, про о. митрата В. Лабу та про о. М. Сопуляка, з якими він зустрічався на своїй фармі над озером Вобман, яку відтак і продав українцям-католикам. Я знаю теж, що й ці духовники з пошаною говорили про покійного Залізняка. Під тим оглядом він був може зразком, як треба „своє любити, а чуже шанувати".

—o—

Знову засудили

В Москві відбувся показовий процес проти провідних совєтського режиму Петра Якіра та Віктора Красіна. З уваги на їхні покаянні заяви та признання до вини їх, на внесок прокурора, покарано лиш трирічним ув'язненням.

Обох підсудних суджено за „антисовєтську агітацію та пропаганду" й їм загрожувала кара сімох років тюрми й п'ять років заслання. Прокуратор накидався більше на різні „закордонні національні центри", які „намагаються організувати рух спротиву в СССР", як на самих підсудних.

В місті Магадані відбувся суд над совєтським письменником А. Амальріком, який написав книжку: „Чи перетриває СССР до 1984-го року" й якого було засуджено давніше на три роки каторжних таборів за „наклепництво на СССР". Цього року Амальрікові закінчився реченець ув'язнення й він мав вийти на волю, одначе його засудили знову на три роки каторжних таборів, бо він у концентраційному таборі мав „фабрикувати антисовєтські наклепи і намагався за допомогою своєї дружини перепачковувати їх на Захід для використання антисовєтськими організаціями і реакційною буржуазною пропагандою у ворожих для СССР цілях". На суді мала бути дружина Амальріка та 20 свідків. Американський журнал „Тайм" написав, що суд над Амальріком не був ніяким судом, лише „судовою інсценізацією".

За неофіційними вістками, совєтська поліція мала заявити, що Амальрік ніколи не вийде на волю, бо він небезпечний для совєтського режиму.

—o—

Розв'язали комуністичні партії

Новий військовий уряд у Чіле розв'язав комуністичну партію в Чіле. Совєтська преса атакує новий чілійський уряд як фашистський, а в СССР відбуваються масові збори, на яких засуджують повалення президента п-ра С. Алленде. Уряд СССР зірвав дипломатичні зв'язки з Чіле, де ведеться велика кампанія проти СССР, а вслід за ним пішов теж уряд Східної Німеччини, який також відкликав своїх дипломатичних представників.

В самому Чіле відбуваються військові суди над кол. працівниками за часів урядування президента С. Алленде, що допустилися надужить. Деякі закордонні часописи, головно лівих напрямків, приносять вістки про масові арешти, масові розстріли комуністів чи комунізуючих прихильників президента Алленде.

Уряд США, який обвинувачувано в допомозі чи навіть підготовці перевороту в Чіле, заявив офіційно, що він не брав в перевороті тілкої участи, хоч знав, що переворот підготовляється.

В канадській амбасаді в Чіле схоронилося було 12 осіб, які побоювалися за своє життя. Одначе речник амбасади заявив, що ніхто з 260 канадців, що живуть у Чіле, не був убитий ні поранений.

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

ВЕГРЕВИЛ І ОКОЛИЦЯ!
щосуботи у Вегревил під адресою:
Legion Hall, Ste. 3, Vegreville
DR. P. A. STARKO
ОКУЛІСТ
Адреса едмонтонського офісу:
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптомеристи
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзаміную очі —
— Приписовує окуляри

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
#300 10448 - 82 Avenue
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Усміхніться

— СКАРГА —

Коли на Заході проклали першу залізничу лінію, група фармерів подала на її власників скаргу до суду.

— Ви, мабуть, скаржитеся на надто велику швидкість поїздів? — запитав судля у фармерів під час процесу.

— Навпаки, поїзди рухаються надто повільно.

— Чим же це вам заважає?

— Пасажири вихиляються і доять наших корів...

* * *

— МРІЇ —

Під мостом сидить двох бродяг.

— Що ти зробив би, якби виграв мільйон долярів? — запитує один.

— Збудував би міст.

— Міст? Навіщо?

— Завжди воно приємніше спати під власним мостом.

* * *

Прийшов перезішний до готелю.

— Є вільна кімната? — питає.

— Немає.

— А може таки яку найдете?

— Кажу вам, немає.

— А якби приїхала англійська королева? Звичайно ви знайшли б.

— Ну, тоді інша справа.

— Я певний того, що вона сьогодні не прийде, то дайте мені ту кімнату.

* * *

Добрий кухар вартий лікаря.

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

ROCKETT AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-6702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

TROUBLES?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

► В людському тілі є прибл. 12,000 миль кровоносних судин (жил).

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alta T5H 2M8

Ім'я і прізвище: .....

Адреса: .....

.....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

15 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і .....

стара адреса: .....

.....

Ім'я і .....

.....

нова адреса: .....

(Адресу писати по-англійськи)